

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவநீதி

SAIVANEETHI

மலர் 07

சுபானு - புரட்டாதி

SEPTEMBER - OCTOBER 2003

இதழ் 06

ரூபா 25/=

சைவநீத் மாத இதழ் பெறுமதி விபரம்

தனிப்பிரதி ரூபா 25.00 ஆண்டொன்றிற்கு ரூபா 250.00 ஏனைய நாடுகளில்
ஆண்டொன்றிற்கு ஸ்ரேலிங் பவுண்ட் 10 அல்லது US\$ 15

சைவநீதியின் வளர்ச்சியில் எங்கள் பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

C. Navaneethakumar

No30, Ramya Road, Colombo-04,

Sri Lanka.

T'Phone No: 580458

பொருளடக்கம்

பக்

01. மனதில் உறுதி வேண்டும்.....	01
02. திருஞான சம்பந்தர் அருளிய நமச்சிவாயத்பதிகம்	02
03. அடியார் உறவு	03
04. சைவ அபரக்கிரியை.....	07
05. இலச்சினை இணைந்தது.....	11
06. பதினெண் சித்தர்கள் குதம்பைச் சித்தர்	12
07. அப்பூதியடிகள் நாயனார்	13
10. சிவப்பிரகாசம்	15
11. கேதார விரதம்	18
12. மூன்று வினாக்கள்	19
13. ஏய்ப்பில் வைப்பு	21
14. உடையது விளம்பேல்	24
15. சைவ பூஷணம் தமிழ் விளக்கம்	25
16. நினைவிற் கொள்வதற்கு	

சந்தா நேயர் கவனத்திற்கு

- * உரிய காலத்தில் சந்தாவைப் புதிப்பித்துக்கொள்ளவும்.
- * முகவரி மாற்றம் இருப்பின் எமக்கு அறியத்தரவும்.
- * இதழ்கள் ஒழுங்காகக் கிடைக்காவிடின் எம்முடன் தொடர்புகொள்ளவும். கிடைக்காத இதழ்களை அனுப்பிவைப்போம்.

சைவநீத் இதழில் வெளிவரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக்
கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர். -இதழ் நிர்வாகிகள்

22 OCT 2003

செய்தல்

சைவநீதி விவரங்கள் உடனடியாக

சைவநீதி

மலர்: 7 - கார்த்தி - புரட்டாசி - வைகாசி மலர்: 11 - கந்தி திவ்யமீர்த்தம் - மலர்: 100

சிறு செய்திகள்:
கல்புரணம், சூழ்ச்சிமாமணி,
கலாநிபந்தனம், வித்தவாய்,
திரு. அ. செல்வமையர்

மதுரைகரை:
சீவநீதி கு. நகுலேசுவரத்தந்தர்கள்
திரு. D. M. சாஸ்திரதம்
அருள்சாஸ்திரி,
திரு. செல்வமையர்மேலார் தேவமூர்த்தம்

திரு. அ. கந்தசாமி
Chairman I.P.S.

திரு. கு. மகாபலிசாமி

பதிப்பாசிரியர்:
திரு. வே. திருவிழைவேந்தன்
சைவநீதி குரகம்

விநியோகம்:
திரு. க. சீவநீதிசாமி
ஒட்டன்செட்டி கோட்டம் கல்வி அறிவுரை

நிர்வாக ஆயிர்ப்பர்:
திரு. செ. சைவநீதிமாமணி
30, மதுரை கோட்டம், Coimbatore 64

மலர்: 7:30 p.m. to 7:30 a.m.

தொலைபேசி: 2580458

மனத்தில் உறுதி வேண்டும்

'மொகுளியினாந்த இவ்வாழ்க்கை' என்ற உலக வாழ்க்கை நூல் பொருட செல்வம் கதைகளை. மொகுளியினாந்த மனம் வாழ்வு செழிப்பாக சிறப்பாக நிம்மதியாக இருக்கிறதா? மொகுளியினாந்த செல்வம் பூரீயர் மயத்தும் உயர் மொகுளியினாந்த செல்வத்தை விட்டு அருட செல்வத்தை சிறந்தது. இறைவனின் அன்பு கொண்டு மனம் செழிப்பு இறைமையின் மொகுளியினாந்த. 'மொகுளியினாந்த செல்வம் செல்வமே' என்ற திருவள்ளுவரின் திருமொழி தாய்வாய்.

திருவிழைவேந்தன் மூலம் அதுள் பெரிய அருட செல்வர்கள் மொகுளியினாந்த பெரிய மூலம் கூறியது. சிவனாதர் மொகுளியினாந்த அருட செல்வர்கள் சீரம் நிக்கவர்க வாய்த் திருந்தனர்.

'சரவணசீமன் மாதாள் குறைவிலாள்
சீரம் என்மால் சிவமும் தலைகயே'

என்பது சேக்கிழார் வாக்கு. சீரம் என்மால் என்ன? மொகுளியினாந்த எதிர்ப்பை மொகுளியினாந்த பெற்ற சீரம் இது? இல்லை. மன உறுதியுடன் தாய் கொண்டு செல்வமையில் இருந்து விடுவது தாய்மையைத் தவறியவர்களுக்கு இவ்வாறு செய்யது பெற்ற சீரம்தான் அது.

நீர் பூரீயவர்களுக்கு இடம்வந்தால் அன்பிடைய நிக்க வேண்டும். சமய சேவை செய்கிறவர்களுக்கு அதனை கொடுத்து உறுதி அவர்களுடன் சென்று தொண்டு செய்ய வேண்டும். என்ன இடம் வந்தாலும் எமது சமயத்திற்கு எம்மால் அனை தொண்டுகள் செய்யவேண்டுமென மனத்தில் உறுதி கொண்டு செய்து முடித்தல்தான் சீரம்.

'தன்கடல் அடியேனையுள் தாய்குதல்
என்கடல் மணி செய்து கிடப்பதே'

தமிழர் இறை நூல்கள்
மாநகராட்சி மன்றம்
மாநகராட்சி

க.க.ப.

சுகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு

06. திருவூசைம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள்

பண் - கேளசிகம்

மூன்றாம் திருமுறை

நவச்சீவாயத் திருப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காது வாகிசு கச்சிந்துகண் ணீயலயி
ஒது வாகிசை நன்னெறிக் குப்பப்பது
வேத நான்கணுள் பெயர்ப்பொது வாவது
நாதன் நாம நமச்சி வாயவே.

நம்பு வறமய் நவசி வலிநீர்நீணல்
வம்பு தண்மலர் வாகிசு கொப்பது
மெய்பொ வொழிவ வறமுல் குக்கெனார்
நம்பல் நாம நமச்சி வாயவே.

மெய்து வறவ யிப்பொது சிநீரிணைந்து
அம்பு மலையலிவ பங்குகரி கொண்ணுளார்
தக்க வானவ ராக்தது விப்பது
நக்க ணாரம் நமச்சி வாயவே.

நீரானி றாகந மதுகவ ரின்பெ லால்
நமக்கந் தோதவல் வர்தவய தண்ணீணல்
நீமாத் தான் நினை வறம்கிணி யாழெழறி
தமய நாமம் நமச்சி வாயவே.

கொல்லா ரேணுள் துணம்பல நவயவல்
இன்னரேணு இயம்புப ரயிதன்
எல்லாத் தீய்கைய நிங்குவ வென்பால்
நல்லா நாமம் நமச்சி வாயவே.

மந்த நம்மய பாவங்கள் மேனிப
பந்த வையவ தாமும் பகர்வரேல்
சிந்தும் வல்லிவை வெல்வழ மல்துமபல்
நந்த நாமம் நமச்சி வாயவே.

நாக வேழபு மடிபு ராயினார்
சுரைசெய வாய்வ ராயி ன்றாகத்தார்
விரன் பேபுது வந்திடு கொன்றால்
வறதன் நாம நமச்சி வாயவே. 7

இலவ்வை மன்னல் எநுக்க சநுக்கலமீயல்
தலம்மெள் வல்லிரல் சக்கரன் வவழமும்
மலம்பி வறம்பொறி செய்கவ னுய்வவை
நலங்கொள் நாம நமச்சி வாயவே. 8

போதல் போதல தண்ணு மண்ணல்தன்
பாதுத் தண்முடி தேர்ப பண்பாய்
யாதும் மலம்பர் தாசி மலந்தவம்
ஒது நாம நமச்சி வாயவே. 9

மதுபி மண்ணி பர் கையினுண் வையியல்
கொளுசொல் மீண்டி வறவில் கொன்றால்
விநீசை பண்டாயல் வேண்டி அழகுசெய
நதுகண் கண்டன் நமச்சி வாயவே. 10

முத்தி நாம நமச்சிவா பவெணும்
சந்தைத பாந்நாந் தூவயம் பந்தவெளல்
சிந்தை பாண்டகிந்ந தேத்தவல் வறெனார்
பந்த பாச மறுக்கவல் வாயவே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறப்பதிகம் பாடிப சற்குரிபல்

சுகநல்லூர் பிபுரமணத்தில் (கதக்காரத்தூள்)
சிநுணக்கலத்தில் சிற்போதி தோன்றியருடது. வீட்டி
பிறப்பினை அறியுந்தவரும், சிற்போதிபில் கலப்பார்
பாரம் நீங்கவும் ஓடியருளிப்பலகும்-

அடிப்படை

கி. வா. ஜெயவர்தனம்

ஒருநாள் நல்ல எண்ணங்களும் நல்ல பழக்கங்களும் வரவேண்டுமானால், அவனாக முயற்சி செய்வதில் அந்த முயற்சி கைகூடாது. நல்லவர்களோடு சேர்ந்து பழகினால் அவன் விரும்பாதவற்றையும் அவனை அறியாமல் நல்ல பழக்கங்கள் அவனிடம் உண்டாகும். மனிதனைச் சமுதாய விலக்கு (Social Animal) என்று சொல்வார்கள். அவன் தனித்து வாழ இயலாது. பல மக்களிடையே கூடி வாழவே, மனிதனுடைய இயல்பு. ஒவ்வொரு விஷயம் சில சில சீர்ப்பாண பழக்கங்கள் இருந்தால் அந்த வீட்டில் பிறந்தாலும், வளர்ந்தாலும் இந்தப் பழக்கங்கள் எளிதில் வந்துவிடும்.

ஒருவர் பையன் ஒருவனைப் பற்றிய பெய்றி முன்பு பத்திரிகையில் மிக விசேஷமாக அடிபட்டது. அந்தப் பையனைக் காட்டிலிருந்து நீட்டு வந்த பழக்கங்களும் அவன் கைபால் உணவை எடுத்து உண்ணத் தெரியாமல் வாயினாலேயே உண்டானால், இளமை தொடங்கி வந்த பழக்கம் அது. நல்ல பழக்கங்களும் அப்படியே அமைபும்.

ஆகவே தெய்வ வழியோடு, தெய்வத்தைத் துதித்தல், தியானித்தல், புலன்கள் செய்தல் முதலிய வற்றை முயற்சி செய்து கொள்வதைவிட அவற்றைச் செய்பவர்களோடு சேர்ந்து நெருக்கிப் பழகினால் அவை தாமே எளிதில் படிந்துவிடும். அடிப்படைகள் பெரியவர்கள் சாதகர்களின் மூலம் அறியப்படும் பெரும் வழியில் நமக்குத் துணை நிற்கும் என்று சொல்கிறார்கள்.

"அடிப்படை செய்யானை ஆளக்கூட வீட்டுவீட்டால் இன்புறலை தானேவந் தெய்வம் பராபரம்"

என்று தாயுமானவர் பாடுகிறார். "இன்ப

நலையை நான் தேடிப்போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதுவே என்னை நாடிக் கொண்டு வந்தவற்றை ஒரு வழி உண்டு. அந்த வழிதான், அடிப்படை கட்டத்தில் சேர்ந்து அடிப்படைகளும் பணிபுரிதல் அடிப்படைக்கு அடிப்படை ஆகும். அடிப்படை என்ன? அது செய்வதானால் அதுவே போதும். அதன் வழியே நான் இன்புறலை பெற வேண்டும் என்று நினைத்தால் பராபரம் இது.

அடிப்படைகள் ஒன்றி வாழ்வதன் சிறப்பை உணர்ந்தால் அந்த அடிப்படையில் நாயனார் திருத்தொண்டத்தொழுகை என்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடியுள்ளார். "அடிப்படை நடுவன் இருக்கின்ற அருளைப் புரியாய் பொன்னம்பலத்தெய்வம், முடிபு முதலே" என்று மணிவாய்பர் இறைவனை வேண்டிக் கொண்டார்.

வீதியில் பெருங்கூட்டம் போகிறது. அங்கே பெரிய நிருவீழா. மாவரும் கோயிலை இடக்கூடிக் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஓர் ஜிளைஞன் தன் வீட்டு வாசலில் வந்து பார்க்கிறான். கூட்டம் போய்க்கொண்டிருக்கிறான். மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அடிப்படைகள் சோம்பலாக இருக்கிறது. மனத்தின் போகலாம் என்ற விருப்பம் சிறிது தோன்றினாலும் உடம்பு வணங்காமல் இன் என்கிறது. அடிப்படைகள் வாயில் நிறுவன் மெல்ல வீதிக்கு வருகிறான். எப்படியோ கூட்டத்தின் நடுவில் அடிப்படைக் கொள்கிறான். அடிப்படை அந்தக் கூட்டமே அனைத்து நடுத்தித புள்ளிக் கொண்டு போகிறது. எப்படியோ கோயிலை அடிப்படை விருவீழான். இது உடம்பைப் பொருத்த வளரவில் நிகழும் நிகழ்ச்சி.

இப்படியே சத்திசங்கத்தில் பயில்வதற்காக நானும்
 உரையில் நல்ல பழக்கம் ஏற்படும். நான், நான்
 என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவன் அடியேன்
 என்று பெயர் பழக்கி கொள்வான். எல்லாப் பி
 டி என்று சொல்லுகிறவன் நீங்கள் என்று மரி
 யாவையாகப் பேசத்தொடங்கி யோவ்வான். எந்தப்
 பிடிக்கிறார் இறைவனுடைய திருவடிகள் திசைப்பெ
 யும் கலந்து பேசுவான். செழிப்பவர்களோடு
 செருவதற்குமுன், "இந்தக் காரியத்தைச் செய்து
 முடித்து விடுகிறாயா?" என்று கேட்டால், "ஓ
 அப்படியாகச் செய்து முடித்துவிட்டு மறுபடியும்
 பாக்கியிறான்" என்று சொல்லி மாற்றிடுவான்.
 நல்லோர்களுடைய கட்டுப்பாடு வந்த பின்போ,
 "இறைவன் திருவடிகளையே துணைக் கொண்டு
 செய்ய முயல்வேன்" என்பான். செருக்கும் தருக்கும்
 மாறி அடம்பயரம் பணிவும் உண்டாகும்.

மனத்தில் தோன்றும் விருப்பு வெறுப்பு என்ற
 இன்னொரு மாறுதல் அவையும். நல்லவற்றிலே
 நாட்டமும் பொல்லாதவற்றிலே அருவயுடையும்
 உண்டாகும். மாறாமலாகியத்தை எண்ணாமலே
 இந்தப் பழக்கம் உண்டாகும்.

இப்படி மனமொழி மொழிகளாகிய மூன்று
 கரணங்களாலும் இயற்றும் செயல்களில் நல்ல
 பண்பு வளரும். எத்தனைக்கு எத்தனை அடியார்
 திருக்கூட்டத்தில் நெடுநகி நெடுநகலம் பழகுமி
 றோமோ, அப்படியாவது அத்தனை நாடும் அளர்
 களைப்பினால் மூசி விடுவோம். மனதிலே ஏறக்
 இறைவன்மால் செலுத்தும் யாரிவி, தனிப்பாக
 அறாய்ந்து பார்த்து, தாங்களையே படித்தால் மட்
 டும் வருவதில்லை. அடியார் கூட்டத்தைப் பிழந்து
 பழகுதலால் தான் வரும். தீர்த உண்மையை
 அமிராமல் சொல்லுகிறார்.

"நான் அடியார்களைப் பணிந்து அவர்களைப்
 பின்பற்றினேன். அடிவால் பிறப்பாடுக்கும் வழியாடி

தொந்து கொண்டேன்" என்பார். மூலம்
 அடியார்களைப் பணிந்து அவர்களைப் பணி
 யோவ்வும் நிலைமை மிக எளிது என்று சொல்ல
 இயலாது. பழகி இன்னும் புண்ணிய வாழ்விலும்
 தான் ஸ்தலங்கும் நமக்கும் விடை வரும்.

"தவமும் தவமுணர்வார்க்கு ஆதம்"

என்பது என்னுடைய வாழ்நொழுதி. முன்னதை
 தான் இருந்தால்தான் இப்பிறப்பில் நல்லோர்
 களுடன் கடும் வாய்ப்பாகிவிடும். உலகத்தில்
 நல்லவர்களும் இருக்கிறார்கள். கேட்டவர்களும்
 இருக்கின்றார்கள். நாம் மாறாமல் சேர்ந்து
 கொள்ளலாம். எல்லோரும் நல்லவர்களுடன்
 சேர்ந்து கொள்ள முயன்றால் அவைத் தடுக்க
 இல்லை. அடிவால் பிறப்பிடுகிறார். நல்லவர்கள்
 உலகத்தில் குறைவாகத்தான் இருக்கிறார்கள்.
 அவர்களை நாடிச் செல்பவர்களும் அடிவால்மே
 இறங்கியவர்கள். முன்பு தவம் செய்வவர்கள்
 குறைவாக இருப்பதுதான் இதற்குக் காரணம்.

திருவள்ளூர் ஒரு கருத்தைச் சொல்லி, நாடு
 தகத்தின் சிறப்பைப் புலப்படுத்துதலாக அவைத்
 சொல்கிறார். முற்பிறப்பில் நல்ல சொல்களைச்
 செய்து புண்ணியத்தை கட்டினவர்கள், இந்தப்
 பிறப்பில் பொருளையும் போகாமலும் பெருவார்
 கள். அல்லாதவர்கள் அறமையில் ஆழ்ந்து தன்
 பழகியவர்கள். உலகத்தில் வழியல்லாமல் மிகு
 பாக இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன?
 திருவள்ளூர் சொல்கிறார்.

**"இவ்வாறு ஆகிய காரணம் தோற்றார்
 திலிபவர் தோலா தவர்"**

"உலகத்தில் பொருள் இல்லாதவர் பலராக
 இருப்பவர்க்குக் காரணம், தோன்பு தோற்றார்கள்.
 திலி; தான் செய்யாதவர்களே பலர் என்று அவர்
 சொல்கிறார்.

இருக்கும் சிறந்த பழக்கம் கிணர்
 பிழக்கம் சிறந்த பிழக்கம்
 செல்ல - செலுத்தார், சிலிமும், அளவு கடந்த சிலிமும், ஆகிய குற்றங்கள் இல்லாத அடியின் செல்லம்
 (இப்படி உலகத்திலும்)

பெரும் பொருளுக்கே இங்கு நிகையென்றால், சாத்தனங்கத்தில் + நடுகுதற்கு இன்னும் பெரிய தவம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யவர் பின் னும் சிலரே என்பதில் ஐயம் இல்லை.

அபிராமி பட்டர் இதை நிகையாகச் சொல்லு கிறார்; "நாயே நான் உன் அறபார்களின் பின்னே திரிந்து அவர்களை வழிபட்டுப் பிரிப்பே. அறுக்கும் பொருட்டு முற்பிறப்புகளில் பிழைந்த தவத்தைச் செய்து அதன் பயனை அடைந்திருக்கின்றேன்" என்கிறார்.

பின்னே திரிந்து உன் அடியாளர்ப்

பேணிய் பிறப்பு அறுக்க

முன்னே தவங்கள் முயன்று கொண்டேன்.

இப்போது விளைந்த விளைவைப் பொய்ச்சு முன்னே இதை விதைத்திருக்க வேண்டும் என்று அநுமானித்துப் போல்கது இது.

யாழ்ப்பாணம் ஒரு செல்வர்டம் பொருள் உதவி பெற வேண்டுமானால், அவருக்குப் பின்னாலே சென்று அவர் போதும் இடங்களெல்லாம் போய் அவர் உணர் இரங்கல் செய்யிறான் ஏனா. யாராலேனும் ஒரு வாரியம் ஆக வேண்டுமானால் அவன் பின்னே திரிந்து, காலத்தைப் பராமல், உழைப்பைப் பராமல், எப்படி யாவது அவருடைய அன்பைப் பெறவேண்டுமென்று முயல்வது உலக இயல்பு அப்படிச் செய்ய திரிந்து பெறும் பொருள் சிறிது.

ஆனால் அடியார்களைக் தொர்ந்து பின்பற்றுவதானால் பிறப்பை அறுக்கும் அபிரா மோ கிடைக்கும் என்றால், என்னதான் செய்யக் கூடாது? ஒரு தவம் இவ்வகத்துக்காக மகளிர் பின்னே திரிகது காழகர் இயல்பு தாயின் உதவியை நாடி அழுது பின்னே திரிகது குழந் தையின் இயல்பு. இங்கே அபிராமிபட்டர் அடியாட் தனை அண்புனால் அதிதற்பரிய இரகசியத்தை அறிந்து கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தினால் இவர்கள் பின்னே திரிந்து வழிபட்டர்.

ரஸவாத வித்தை ஒரு பரதேசுக்குத் தெரியும்

என்று ஒரு வதந்தி உண்மையில் போதும். அது உண்மையா. அல்லவா என்று போசிக்காமல் அவர் பின்னே ஆயிரம் தேர்கள் திரியார்கள். இந்தப் பிறவி எடுக்கத்தற்குப் பயன் மீண்டும் பிற வினை அடையாமல் செய்து கொள்வதுதான். இத்தப் பெரும்பயனைப் பெறுவதற்கு எத்தனை காலம் அவ்வளவு தீர்ந்தாலும் பெரிதல்ல. அந்த அந்நாளை உணர்ந்து அபிராமிபட்டர் அடியார்களின் பின்னே திரிந்தார்.

அவ்வாறு திரிந்த அடியகளைப் போற்றி வழி பட்டதனால் பிறப்பறுக்கும் தலை உண்டாயிற்று. அடியார்கள் பின்னே திரிந்துள்ளே பிறப்பு அறுக்கவில்லை. பிறப்பு அறுக்கும் மருந்தைத் தெரிந்து கொண்டார். அது சிடைத்ததுவிட்டால் பிறப்பு அறுக்கும் நினை துமே வந்து விடும். உலகத்துக்கும் வழியின்றி வறலாப்பால் உழுவும் ஏழைக்குப் பணம் சிடைத்தால் அவைக் கொண்டு உணவு கொடுவது எளிதல்லவா? அது போன்று பிறப்பை அறுக்க வழி தெரியாமல் அழைப்பவர்க்கு அதை பெறும் மருந்து கிடைத்தால், அவனுக்கு உலக போன்று நிகழியிட்டது போன்ற இன்பமே உண்டாகும். மருந்தை உண்ணுவது பெரிய வாரியம் அன்று.

பிறவியைவிடப் பெரிய நோய் வேறு இல்லை. மற்ற நோய்கள் உடம்பில் உண்டாகின்றன. நோய்க்கு இடமாயி உடம்பைப் பெறுவதுதான் பிறவி. அதனை எல்லா நோய்களிலும் பெரிய நோய். பெரிய நோய்க்கு உரிய மருந்தும் மிகப் பெருமையை உடையதாக இருக்க வேண்டும். அபிராமி என்னும் அரும்பெரு மருந்தே அந்த நோயைத் தீர்க்க வல்லது. இந்த இரகசியத்தை அடியாளர் பின்பற்றித் திரிந்து பேணியதால் அவர் உணர்ந்து கொண்டார். அபிராமி முயற்சியினாலும் மூலமகிய பெருமாரி என்பதை உணர்ந்தார்.

அவன் பிறவாதவன்; எல்லோரையும் பற்றக்க வைப்பவன்; முயற்சித்திகளையும் பெற்று அளனை, "முயற்சிக்கும் வித்தே" என்பது மீனாட்சியம்மைய

Truly great is the excellence of those (kings) who are free from pride, anger and lust. 481

பின்னைத் தரிந். அன்னை மறவாமல் இருந்தால் தீனிப் பிறவாத நிலையைப் பெறலாம். அடிக்கிறாய் அனைப்பதுபோல். நம்மைப் பிறவிப் பிணிக்கு ஆளாக்கிய அன்னை அதன் இன்றும் விடுதலை பெறவும் அறந்தவியினால்.

பின்னை தரிந்து உன் அடியாரைப் பேணிப் பிறப்பறுக்க முன்னே தவங்கள் முயன்றுகொண்டீன்; முதல் மூவருக்கும் அன்னே, உலகுக்கு அடியாயி என்னும் அருமருந்தே!

உலகில் வாழ்கிற ஜீவர்களுக்கு நன்மை உண்டாக வேண்டும் என்ற கருணையினால் பரிமாணமேகுகளி அன்பு மண்டு தரிசியதும் போழ்சியாக, அபிராமியாக நின்று காசி தருகிறான்.

அருமருந்தே என்பதற்கு அரிய அருதமும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அமுதம் சாவாய்வாய்த் தருவது. அன்னை நம்பிப் பணிந்த அடியார்களுக்கு மரணமில்லாப் பெருமருந்தைத் தருகின்றதன் அருதமாக இருக்கிறது.

மருந்தை கண்டு கொண்ட பிறகு கம்பா இருப்பார்களா? அதனை எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமோ. அப்படிப் பயன்படுத்தி நனைப் பெரு வேண்டும். இந்த மருந்தை என்ன செய்ய வேண்டும்? வாயிலால் மாறாமல்தின்னால் தியானிக்க வேண்டும். அபிராமியை உள்ளத்தில் என்றும் மறவாமல் வைத்துத் தியானித்துத் துடிக்கும் செயலைச் செய்கிறார் அபிராமிபட்டர். அதுதான் இந்த மருந்தை நுகரும் வைய. மருந்தை உண்டாக்காத கவலை என்ன! இது மிகச்சிறந்த மருந்தாகவே உடனே பல்முகம். ஆகவே, "இனி என்ன கவலை?" என்ற பேரு ம்தத்தோடு இருக்கிறார் இந்த அன்பர்.

என்னே இனி! உன்னை மறவாமல் நின்று ஏத்துவனே.

என்றும் மறவாமல் உள்ளத்தே நிறுத்தி. அந்தத் தியான நிலையினின்றும் பிராமம் சிறகிறார். இது சிவமம் ஏத்துகிறார். இனி அவருக்கு ஏது குறை? சூரியன் வந்தே உதித்தால் என்ன? சந்திரியுக்கு வடமேடு உயர்ந்தால் என்ன? தென்மேடு உயர்ந்தால் என்ன? உலகத்தில் மலி புறங்கூடைய ஆட்சி நடந்தால் என்ன? மூங்கல் விட்டால் என்ன? மாற புகழ்ந்தால் என்ன? மாற தீவுந்தால் என்ன?

அணுக வேண்டியதை அணுகி அவைய வேண்டியதை அடைந்துவிட அவர். அவருடைய உள்ளம் நினைவு பெற்றுவிட்டது. தனக்கு உலகம். இல்லாத அன்னையின் தாள் சேர்ந்த அவருக்கு மனங்களை இல்லாய் போய் விட்டது.

இந்த நிலையை அவர் அடைந்ததற்கும் காரணம் அடியாருடைய உறவு.

பின்னை தரிந்து உன் அடியாரைப் பேணிப் பிறப்பறுக்க முன்னே தவங்கள் முயன்றுகொண்டீன்; முதல் மூவருக்கும் அன்னே, உலகுக்கு அடியாயி என்னும் அருமருந்தே. என்னே இனி? உன்னை மறவாமல் நின்று ஏத்துவனே.

முயற்சியடவுளாய் திரிமுத்திகளுக்கு மூடிய உலகத்துயிர்களின் நன்மை பின் கொண்டு அபிராமி என்று போற்றப்பெற்ற அருள் அரிய மருந்து போன்றவனே, உன்னை மறல் என்று மறவாமல் நிலையாக நின்று அறிவினை; இனி எனக்கு என்ன கவலை? (இப்போது சினை தந்ததுதான் காரணம் என்ன?) நின் அடியவரின்பின்னே அனரும்த அளாமித் தரிந்து, அவர்களைப் போற்றிப் பிறப்பை அறுப்பதற்குத் தக்கபடி, முன்பிறவிகளில் தவத்தைச் செய்திருக்கிறேன்.

அடியாரைப் பேணி தரிந்து பேணி என்மு கூட்டுக, உலகுக்கு - உலகின் நன்மைக்காக.)

இளையர்: வசவநீதிக்கு வசவநீதி வசவநீதி
2. வசவநீதி முதல் இளையர்
செல்வம்: செல்வநீதி வசவநீதி செல்வநீதி வசவநீதி வசவநீதி வசவநீதி வசவநீதி வசவநீதி
மதிப்புக்கும்: அபிராமிக்கு: அபிராமிக்கும்

சைவ அபரக்கிரமம்

ஆன்ம சுகி நூன் குறித்துச் செய்யப்படும் கிரமம் புரவக் கிரமம் அபரக்கிரமம் என இரு வகையாகும். தாயின் கருவிலே உருவாகும் காலம் தொடக்கம் மரணமெய்துவரிற்கு முன்வரை செய்யப்படும் கிரமம் புரவக்கிரமம் எனப்படும். மரணமெய்தும் நிலையில் இருந்து ஆரம்பித்து அருளினின்றி செய்யப்படும் கிரமம் அபரக்கிரமம் எனப்படும்.

அபரம் என்பது பிறழியது எனப் பொருள் படும். உபசரி: இவ்வது உபரி பிரித்த பின்பு செய்யும் கிரமம் ஆதலால் இது அபரக் கிரமம் என்று பெயர் பெறுகிறது.

அபரக் கிரமம் உத்கிரமத்தில் கிரமம் முதல் வருட சீரார்த்தம் வரை பல கிரமங்களை உடையனவாம்.

இருக்க கூறப்படும் கிரமங்கள் மானம் மாய நிலை பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே செய்யப்படுகின்றன. சமயநீதி இல்லாதவர்களுக்கு யத்தியில் வந்து திருமுறைமுடன் கிரமம் செய்ய வேண்டும். ஆதலால் எல்லோரும் சமயநீதிசை பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உத்கிரமத்தில் கிரமம்

ஒருவர் உபரி பிரிக்கும் நிலை அடைபட்ட போது (மரண வேளை) சுற்றத்தவரிடத்தும், பெருநன் இடத்தில் உள்ள பஞ்சவர்ணிக். விழுதி பூசீச சீவபெருமானைத் திபாளித்தாத தேவார, திருவாசங்கடனை சிவனடியாரைக் கொண்டு பாடக் கோச வேண்டும். இவ்வேளை (பு) யோதலாம் பெய்வது சீரந்ததாதும்.

அவருடைய மகன் அல்லது சுற்றத்தவருள்ளே

சீவநீதிசை அபர மானம் மகன் மகன்மகன்மு முன்வரை உலகத்து விழுதி (பு) அபரி தலைமை தாயை மீது வளர்த்து அபரி வேளியில் ஸ்ரீ பஞ்ச பம்பரத்தை உபரிபுரித்து செவியைக் கவையினை ஸ்ரீ வேண்டும். உபரி நிக்சிய பிள் உபரி கை கந்தி செய்து அலங்காரம் செய்து நலத்தைத் தாய்மைப் படுத்தித் தர்ப்பையரப்பிப் தெற்கே தலை திருக்கத் தக்கவாறு சிடத்தவும். காற் பெருவிரல் இரண்டையும் துணிமால் கட்டி விடவும். இதேபோல் கைப் பெருவிரல் இரண்டையும் போற்றும் கட்டவும். வாயைத் தலைமுடன் போற்றும் கட்டி விடவும். உடலை வெள்ளைத் துணியால் முழுமையாக மூடி விடவும். தலைப் பாகத்தில் சூத்துவிளக்கு ஏற்றி வைக்கவும். மலைவி. மக்கள். சுற்றத்தவர் அருளில் இருந்து தேவார திருவாசங்கடனைப் பங்கிடுபின் ஓத வேண்டும்.

அளிப்பும், சுழலும், ஸ்ரீ பாகி. உத்கிரமத்தி, வேலி ஆசிய ஐந்து தட்சதிரங்களுள் தனிசு ப பஞ்சமியில் ஒருவர் இருந்தால் தோஷம் காணும் தாளம் சாந்தி செய்யின் தோஷம் நவர்த்த பாகும் (சாந்தி விபரம் பின்னர் தரப்படும்)

சூர்ணோற்சவம் வீட்டில் நடைபெறும் கிரமம்

இறந்தவர் வீட்டு முற்றத்தில் பந்தல் அமைத்து, வெள்ளை கட்டி மானிசை தேவாரம் கட்டல் வேண்டும். இவ்வு அமைப்பும் பத்தல் திவனப் பந்தலையும் மேலே: கோயும் ஓலை: பந்தல் ஓலைபாககார் இருக்க வேண்டும். வீட்டு வாயிலிலே மொத்தன் வாழை துலைமுடன் கட்டல் வேண்டும். நிலத்தைப் பசுஞ்சானத்தால் பெருசு மண்டபத்தை முன்றாகப் பிரித்து மாக

மேலமீட்டு, மண் பத்தில் மேற்கே நடுவில் சீவ தும்பமும் சூழ வட்டுப் சூப்பும் வைக்கவும். இஊதவர் சாய தீக்கூ தராயின் உருத்தி மூத்தி யையும், வீடோ திகழ்தராயின் சகவரமுத்தியிபைய யும் நடுக்கூப்பத்தல் ஆசாரி அபிடேயம் பொற்ற வராயின் சதாசீவமுத்தியிபையம் சூழ தும்பங்களில் மகானம் முதல் கிழக்கு வரை மகானம், குபேரன், வாயு, வரூனன், நிருத்த, யமன், அகயினி, இந்திரன் ஆகியோரைப் புதிக்க வேண்டும். நடுவே அகயினி சுரியத்திற்கெனக் குண்டம் ஒன்று குளாத்து அதற்குமீழியே உரம் ௨ லக்கையும், அதற்குமீழியில் பெரிதானத்தற்காகப் பெரிய யும் வைக்கவும். உரம், ௨ லக்கைக்கு மாவலை, சுர்சம், மோறவனத்திரம் கட்டி மலர் மாவலைபால் அலங்கரித்து உரலினுள்ளே அருதும், மஞ்சள் மாவும் இடவும். உரவளச் சூழ நல் லெண்ணை, அரப்பு, வரூரிச்சம், அபிடேயப் பொருட்கள் இறந்தவர் உடலுக்கு அளியும் உடுபடகை வன்பவற்றை வைக்கவும். ௨ ருக்குப் பக்கத்தே ஒரு கும்பம் வைத்து அதில் பாயபுளம் தீர தேவைரப் பூசுக்கும்படி வரணாகாரத்தில் உள்ளது. இக்கும்பம் பலத்திற் கூண்ணப்பொடி குளாடி ௨ ரு. குண்டத்திற்கு வடக்கே மலர் தத்தில் சுடலைக் குகையெண்டு செல்லும் உருத்திரகும்பம் அளமத் தல் வேண்டும். கண்ணபளதம்பத்திற்குத் தெற்கே புண்ணியாகவாசன தும்பத்தையும் பஞ்சுகொவி யதேயையும் குளாக்கவும்.

கிரியை செய்வோன் தந்தையின் மூத்தமகன். தாய்க்கு இளைப்பமகன், இவர்கள் இல்லறமுபயது மகனவி, கணவன், மகன், பசிகபதன், அவர் மகன், குணன், தாய், மருமகன், சமோபரி, சரிண் டன், சமாளோதகன் வீடன், குடி, தீதாழன், அர சன் இயமவுள் முன்னவர் இல்லற இடத்தில் அடுத்தவர் கிரியை செய்யலாம். மகன், மவனன்,

மகன் தளிர்ந்து ஏனைபொராயின் அவர்கள் தந்தை அல்லது தாய்க்கு கடமை பெய்தாராய் இருக்க வேண்டும். சமயதீட்டை மனை மனவே கடமை செய்வதற்குத் தகுதியானவரர்.

சுரத்தா (மிரியை பெய்வோன்) கழுத்துக்குமேல் செளரம் பெய்து, (வையு முடிவத்தல் சுறுப்பட்டது) நியடி, கோடி வஸ்திரம் இரண்டு ஆணிந்து அனுட்டானம் முடித்தல் வேண்டும். குடி சுரத்தா லிற்கு விபுதி கொடுத்து பவித்திரம் அணிபம் செய்து உபவீதம் இடமாவ அணிவித்து சாக்ரபம் செய்து கொள்ளுவர். விநயாகபுறையு, புள்ளியாகவாசனம் முதல்ப கிரியைகளைசச் செய்து, புண்ணியாக பஷ்ப பெளனியத்தை மண்டபத்தில் தெளித்து இரத்தைச் சுத்தி செய்து நெற்பொர் களை மண்டபத்தில் இறைத்தக் கொள்வர். கிரியை முடி பொருட்பொது திருமுறைய் பால் களை ஓதுதல் வேண்டும். ௨௨ அங்குதிராசம், ௧௨ நியாசம், சீலோகம்பாவனை செய்து சுருப தும்ப பூஜை முடித்து அங்கினி சுரியம் முடித்து புரணாதல் கொடுத்து கிரியை முத்தி செய்யப் படும். சுரத்தாவடம் தெற்கு வரி கொடுத்து அதைப் பிறகுத்தின் கீழ் பொட்டுக் கற்பூர தீபங் காட்டிய பின் பிரேதத்தை குளிப்பாட்டுபுஷ்பாக விடிகள் ன்று எடுத்துச்சென்று தலை தெற்குமக்கி த்த் சுரத்தா மேற்கு முகமாக நின்று நல் கொள்ளனை அரப்பு எண்பன சீரில் வைப்பார். ஆசனசிகளும் அரப்பு எண்ணெய் வைப்பர். பின் பஞ்சுகொவிபம், அர்சியா, மஞ்சள்பா, அரிசேக்கக் கூட்டு, பால், தயிர், பழச்சாறு, இளநீ ஆகியவற்றுால் அபிடேயம் செய்ய பின் சூப்பதிரால் அபிடேயம் செய்ய வேண்டும். சுரத்தா இடது கைமேல் வலதுகையை வளத்துப்பிடிக்க வேறு ஒருவர் ௨ தனிபுள் சுரத்தாஸின் புங்ககயினால் அபிடேயம் செய்ய

தலைதழுணைபால் குற்றம் விடும் மனைதழுணைபால் தலைவண்ணம் புதிநாளுள் வீடு. 488 பழமது மூல்கி வீடு தும்பட்டம் திளைபளவர் சிறுதீர்க்கி. குற்றம்-பெருந்தாளுள், தந்திப்பின்மையவையவன் கார்த்து துத்தல் பெய்வர்.

வேண்டும். பின் அதற்கு பள்ளி முதலிய வாய்வைத் திரவியம் தெளித்து பிரேதத்தை அலங்காரம் செய்து மண்டபத்திற்புகி வேண்டு வரவேண்டும். பண்ட நெய்யில் இருக்கக்கூடிய பதனாக, காய்க்கலுக்கு இடப்பறமாக வைத்து திருநீற்றை நீர்ல் குழைத்து சக்தியோசதம் முதலாக முடிந்தான், கொப்பூழ், மாம்பூ, நெற்றி, சீரக, புயம் இரண்டு, மழங்கை இரண்டு, கண்பம்பட்டு இரண்டு, விலா, முடிவு, கழற்கு அகைய இரண்டில் உற்பய மந்திரத்துடன் பூசி பள்ளிரால் கைகழுவி நகர பிரேதத்தின் சூசில் தெளிக்கவும். இவ்வேளை யில் திருநீற்றும் பதிகம் ஒதல்வேண்டும். சந்தனம் குங்குமத்தில கமிட்டுப் பூமாலை சாத்தவும்.

சண்ணம் கிடித்தல்

போது வாய் செய்து அதன்பின்புறம் உரலில் முடி தேயிளையும் உலக்கையில் மேருமலையை யும் பூசித்து (வையகமெல்லாம் உரலாக மாமேருவெள்ளும் உலக்கை நாட்டி திருவாரகம்) அறுகு, மஞ்சள்பா உரலில் இட்டு என்பத்தொரு பதமற்றிரும் வேண்டி முன்றுபுறம் இடித்துப் பின் திருவாய்க்கத்தில் உரலா திருப்பொற் கள்ளப் பாடல் பாடி இடித்தல் வேண்டும். பஞ்ச புராணப்படி நிறைவு செய்து வெற்றிலையில் கண்ணப் பொடிமை எடுத்து உரலுக்குப் பங்கத்தில் உள்ள தூயபுடி விடுக குறைத்து கிழங்கு நெய்யில் (மொட்டி) அளிந்து, பிரேதத்தின் இரண்டு கண்களிலும் சாத்தி மீதுதியை உடல் முடிவதி லும் தெளித்து விடுக. சண்ணம் இடிக்கும் போது மேல் பிரேதத்தைப் பூடி நின்று படிவம் பிடிப்பர்.

சண்ணம்: இடித்தல் பிரேத எந்தவகத்திற்கு முன் சென்றுதான் முறைபாங்கு நடவடிக்கையின் ஆசாக்குறைவு கருதி பிரேத கத்தியின் பொருட்டு சிவதம்ப எந்நாணம் முடித்து அதன் மேல் கண்ணப்பொடி தெளிக்கப்படுகிறது.

இப்படிவர் நடுக்கதி அடைய வேண்டித் தூணம் கொடுக்கலாம். பிரேத யாத்திரையின் பொருட்டு யாத்திராதாளமும் நிறைவு செய்து குறும்புக்குத் தரிசனை கொடுக்கப்படும்.

மனைவி, மக்கள், பிரிவுத்தலில் காலில் புற் கொட்டு வணங்குவர், மனைவி, மக்கள், கற்புத்தவர் (மனைகள்) இடப்பறமாகச் சூழி வந்து வாய்க்கரி இடுவர். அங்குள்ளவர்களுள் வயதில் முதிர்ந்த காரங்கள் முதலில் வாய்க்கரி இடுதலும் சந்தா னில் மனைவி துல்லது இறந்தவரின் மனைவி இயுதிப்பாக வாய்க்கரிசி இடுதலும் நடைமுறையில் உண்டு. (வாய்க்கரிசி பச்சை அரிசிபும் தேங்காய்த் துருவணும் சேர்த்தது) கணவன் இறந்தால் மனைவி தாயிலையங்குழிப் பிரேதத்தின் நெஞ்சில் வைக்க வேண்டும். காரங்கள் இறந்தால் நிறைநாள் (நிபயம், வெல் நிறைந்த சேர்) எய் பிரேதத்தல் கையால் தொடர்வெடுத்து விடுக. உரலே வைக்க வேண்டும். மேற்காய்ப் பொடிமை, பாசு, காயறுபு புறம் வாய்வறை சேலை முந்தாளையில் முடித்து விடும்.

பிரேதத்தின் கீழேயுள்ள துணிவையும் மேலே உள்ள துணிவையும் சேர்த்து பிரேதத்தை முடி தலை பகுதியில் ஒரு முடிச்சி வும் கீழே உள்ள அழிக்கை துணிபால் முன்றி த்தில் கட்டவும்.

யாத்திரிதரய மரங்களில் பச்சை மரத்தின் கட்டப்பட்ட பாடலயில் பச்சை நெடுகளை ஒண்பி பண்ணாமில் பிரேதத்தை வைக்கவும். (மனை கழற மரத்தால் கட்ட பாடுந்) கண்கள் பாண வைய இடமாக முன்று முறை கற்றி கழறியில் பிரேதம் மயானத்திற்கும் கொண்டு வேண்டிபும். காந மக்கள் முன்னாக சந்தா குமபத்துடன் முன்றே மேல் புலையா ன் கற்பு நெருப்பை முன்று காய்வு பாடலியில் வைத்து, குளிந்த தலையுடன் கற்புத்தவர் பின்னே வர, வாத்ரியம், கற்பு,

Those who fear guilt, if they commit a fault small as a millet seed, will consider it to be as large as a palmyra tree. 433

ஒலிக்கத் திருமுறைப் பாடல்கள் பாடிய. அன்றைய மந்திரத்தாடல் பொரி தூவியவாறு அ வையை வரை நடு தலைத்தெற்கே இருக்குமாறு இடிக்காக.

வடயமுத் தெற்காக வீறதகளை அழிப்பி அந்த சிதாஸ்நாவழியில் தலை தெற்கே இருக்கப் பிரேதத்தை வைத்துச் சுற்றத்தவர் வாய்க்கரிசி போடவும். அந்தா சிவகுட்பத்தை இடது மேலளில் வைத்து இ பிராணாகச் சுற்றி வந்து தலைப் பக்கத்தில் வைத்து அதன் கழுத்தகளை உடைத் தெரித்து கும்பநீரில் அரிசீயை நனைத்துக் கூசுடன் அப்பருஷ மந்திரத்தால் வாய்க்கரிசி இ வர். குடத்தையும் கொள்ளியவாற் கொண்டு இடமாக முன்னு முறை சுற்றி வரவும். ஒன்பொரு முறைபும். அதில் ஒன்பொரு துவரம் பெய்து ஒழுகந் தீரை சிலையில் தெளிக்கவும். தலைமட்டில் தெற்கு நோக்கி நின்று கொள்ளியை வைத்து அதனை முன்பக்கத்திற் போட்டு உடைக்கவும். பின்னால் யாட்டில் சென்று பவித்திரம், உபவிதம் என்பவற்றையக் கழந்திச் சிதையில் போட்டு நுள்சுளம் செய்யு திருப்பிப் பாராமல் நிற்கவரைய அடைந்து நீராடி நவாபக்சனி தருப்பணம் செய்யு கொள்ளவர்.

நிளபாஞ்சலி தருப்பணம் -- மிழிற் பொருட்டு இருமைகளைஹம் செய்யப்படும் சல தருப்பணமாகும். இது பாவனை உத்தியானத்திலும் செய்யலாம்.

சுற்றத்தவொரு கர்த்தா கத்திபுன் விட்டு வாயிலுக்கு வந்து வேப்பிலை கடித்து உமிழ்ந்த பின் கைகளால் கழுவிப்பின் நீராடி வீட்டை சுத்தம் செய்யவும். தாயிலையமர்த தபரித்த சோறு சுற் முதலியவற்றை இரத்தவருக்கள் படைத்துத் தி போற்றித் திருமுறை பாடிய பின்னர் உபசாரக் கார்டுடன் உவவளை உண்ணவும். ஆசெளவிகள (சூதிகள், அல்லையேற் அங்கு உணவு உண்டால் அவ் ஆசெளச எண்ணெய்வாய் ஆசெளசம்

காக்க வேண்டும். அந்தியேட்டி வரை திளையம் இரவில் தீபம் ஏற்றி நிரம்பிய பத்திரம் ஒன்றைப் வைத்துத் திருமுறைப் பாராயணம் செய்தல் வேண்டும்.

சிஸ்தி சஞ்சயணம்

தலவம் செய்த அன்று அல்லது மூன்றாம், ஐந்தாம், ஏழாம், ஒன்பதாம் நாட்களிலும் ஷ்யப்பு களை எடுக்கலாம். அங்கு அக்கின தணிந்திருந் தால் விவாக்வினி மூட்டிப் பிராயச்சித்த மும். தத்துவ மும் செய்வாரும். அரிசீயைப் பொருட் களால் காவில் இரத்த தலை வை ஏ அரிசீயைச் செய்து அதிலி தணிபும் கைய நிர ஹந்தலம். பின் சத்தியோசாதம் முதலாய் பஞ்சமீரம் மந்திரங்களைக் சுற் முடிந்தால், கோழும், மாப்பு, நெற்றி, தலை ஆகிய இடங்களில் திரு நிராழி, சுத்தணம், பூ முதலியவற்றையுமர்த்தித் துபதிம் காட்டியின் முடிந்தால் முதலாய் ஐந்து இ ள்களிலும் சத்தியோசாதம் முதலான மத்திரம் சுரி ஷ்யாபுகளை எடுத்து முக்கமவியி ஹள்ள மால் நிரம்பிய பாத்திரத்தில் ஒல் உண்ட யாவையு போட்டு பாத்திரத்தின் வாயைக் கோழி துணியால் முடிக்க கட்டவும்.

மிதுதியான ஷ்யப்பு சாம்பலை அள்ளி அல் வீடத்தைச் சுற்றி செய்து பண தெத்தி நவதானியம் விதைத்து பால் தெளித்து நிகக்கைக் குளிரப் பண்ணி வெற்றிலை, பாய், மரம், தென்பொரி, ரொட்டி வறுத்த அரிசியானை டிரில் குறைத்து பங்கு அளவில் உருட்டியும், தட்டையாக்கவும் வகைக்கு ஏழு ரொட்டி செய்யப்படும்), வை (கோது நீக்காத உழுத்தில் செய்து) முதலிய வற்றை பூத பிரேத பைசாசங்கவின் பொருட்டு நவேதித்து திருமுறை ஒதி வழிபாடு செய்த பின்னர் நிர நலைகளில் வீட்டவும்.

(மிதுதி அடுத்த இதழில்)

குற்றமே காக்கி விடுவோமே - குற்றமே
விடுவோம்: அது? அது? அது?
434
தன் குற்றமே தடுக்கி அழிவை உண்டாக்குகிறது. அல்லவால் குற்றம் செய்பவர்களுக்குத் துன்பம் வராமல்
கொண்டு விடுவோம். கொள்ள கொண்டு.

இலச்சினை இணைந்தது

அழகியவள் க. வ. வசவந்தி

சோழநாசன் ஒருவன், யாழ்ப்புண்புறத்திலிருந்து சோழநாட்டை அணுகி வந்தான். அங்கே அக்காஞ்சி பிள்ளையாருடன் மெல்லி வந்தவரும் சிவா சிவந்த வன். அதனால் அவன் யாரு வேட்டிய போழன் என்று அழைக்கப்பட்டான். அவர் ஒரு சிவநா சிவபந்தர். வேட்டியன் மூன்றினையுமே வேதாங்கு கள் ஆறினையும் ஒழி உணர்ந்தவன். சிவபுராணம் கூறும் தாடோறும் தவறாது படிப்பதும் போட்டு வந்தான். கண்ணவச் சாந்து இரத்தினாபரணம் களை வெறுப்பவன். விழுந் தந்திராக்கங்களை மதித்தும் தரிசு வான்.

அவன் மதுரைச் சோழசுந்தரக் கடவுளின் திருவிளையாடலால், வேட்டுவாந்தது துணைத் தரிசிக்க விரும்பினான். ஒருவன் இரவு சோழ சுந்தரக் கடவுளை எப்போது தரிசிக்கோ? என்று சுவலையுற்று நித்திரை செய்தான். அன்று போழ சுந்தரக் கடவுள் கணவனே அழகியவள் சிவநாசக் தோன்றியருள்ளார். "போழலே! அஞ்சாதே. நீ இன்றைக்கு உருவம் மாறி, ஒழுந்தெய்ய வந்தது தரிசித்துக் கொண்டுபோ" என்று வழி மயார் தருளினார். சோழன் வீழ்ந்தெழுந்த அழகிடவழை திருவருளை நினைத்துருதினான். மந்திரியாரும் சேனைகளும் பிறருமீன்றித் தன்யே ஆறது இரவுகே மதுரைக்குப் புறப்பட்டுச் சுவடுருமாறு டைய திருவருளைப் பூசனைக் கொண்டு நாந்து வைக்கக் கரையைய அடைந்தான். கணக்க புதி அப்போது மிகப் பெருங்கெடுமணி மயிந்தது. அது கண்ட சோழன் மனம்வலங்களை ந்தான். "சோழசுந்தரக் கடவுளைத் தரிசிக்கார்கு இனி யுரு தோந்ததே! போழறு விடிந்தால் இர வெருளே என்று வருந்தினான். அப்பொழுது சிவபெருமான்

முன்வைச் சித்தர் போல் பெருமான் வந்தது வைகாசி வழியாக திரு நோக்கல் செய்தார். வைகாசி வழியாக சித்தர் சோழனை அழைத் தும் கொண்டு எ கருவாயினலத்திறந்து சென்று வீத்களைப் கடந்து மூலபத்தை அடைந்தார். அங்குள்ள பெருமையரைக் கவனித்து தீர்த்தமாடி வித்தார். பின்னர் திருமயிலையில் ஐயிலே அழைத் தும்பென்று விடாளத்தில் எழுந்தருளியிருப்பினா தும்மை கணக்குவித்தார். பின்பு மீளப்பயங்களை மையார் கணங்கச் செய்தார்.

வேழன் கோழசுந்தரக் கடவுளை

"என்விய வெண்ணி யாங்கே யான்பெற முத்தைய் போழி மண்வியன் மறைகடி நாப் பான்பொழி மணாள போழி புண்ணியி தமக்கு வேழ பொருளை பொருளை போழி வீண்ணிழி விமான மெய் சுந்தர விடங்க போழி"

என்று பல்வாரபாத் தந்திந்து வளங்கி தின்றான். இவ்வளம் இவ்வளவை கணங்கிப் பலரைக்களையும் பெற்றுக் கொண்டான்.

சித்த சுவாயி சோழனை நோக்கி "6 வழி அங்கவாப் பாண்டியன் அறிந்தால் உடையொடு புண் யம் செய்வான். இவ்வொழுதி புறப்படக் கடவாய்" என்று கருவீ போழனை எ கருவாயினலக் கடவுள் சென்றார். வைகாசிபுறங்களை வளர அவளை அழைத்து வந்தார். அவன் பெருமியிலே விழுத் தையத் தரித்தார். "உன் கருத்துக்கமைய உடைய நல்ல துணை உண்டாய்வான் வந்தி" என்று சொல்லி அவனை அழைக்கி கைத்தார். பின்னர் திரும்பி வந்தது எ கருவாயிற் கரையைப் புரிந்தார்.

Guard against faults as a matter (of great consequence) for faults are a deadly enemy. 484

அதில் இடபக் குழியை இடும் தகவது விவரத்தைக் கற்றுக்கொள்வியிருந்தார்.

மறுநாள் சூரியன் 9 திக்குதும் காலையின்பின் வாயில் திறப்பதற்காக வாயிற் கதவைத் துவர்வார்கள். அதில் இடபக் குழி பொறித்திருப்பதால் கண்டார்கள். மற்ற மூன்று வாய்க்கதவுகளுக்கும் சென்று பார்க்கார்கள். அவற்றில் முன்னிருந்துள்ள கதவை வெட்டித் தகவதுதிரும்பக் கண்டார்கள். இச்செய்தியை விவரித்து பெற்று யன்வையும் துத் தெரிவித்தார்கள். "மகாராவாவே! வடக்கு வாயிற் கதவைத் தகவதுதிரி மாற்று இடபக்குழி பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இடவர் பார் என்று அழியுமா?" என்று கூறினர். உடனே பாண்டியன் வந்து பார்க்கும் இது ஒரு அற்புதம் என்றான். இதனைச் செய்தவர் யாரென்று அறிகவேன், இச்செய்தியை யுடையார் கொண்டு குலாபுரம் பாண்டியன் புன் மானியைகயமாந்தான். அன்று இரவு உணவு உட்யொள்ளாது சோமசுந்தரக் கடவுளை நினைத்துக் கொண்டு தரையிலே படுத்திருந்தார் செய்தான். அன்று இரவு பாண்டியனது கனவிலே சோமசுந்தரக் கடவுள் திரிசையாகினார். "பாண்டியனே! நம்மீடல்

வைத்த அன்பினாலே காஞ்சியிலே கயபெ ல்வம் வெட்டிய சோழராசன் நம்மை வந்து தரிசிக்க வரும்பினான். நாம் அவனை வாக்து வாயிற் கதவை திறந்து அழைத்து வந்தோம். அதனைப் பூட்டி நமது இடபக் குழியை இடோம்" என்று திருவாய் மறைந்தருளினார்.

கணக்க கண்டதும் பாண்டியன் விழித்தெழுந்தான். அஞ்சி வெயர்த்து விளம் அழுதான். அன்புக்கு வெளிவந்த சிவபெருமானின் கருவணையை நினைத்தருள்கின்றார். அழைக்க வெள்ளத்திற் திளைத்தான். பின்னர் மானியைகயமின்றும் தங்கிச் சிவபெருமானின் இத் திருவிளையாடலை எல்லோருக்கும் தெரிவித்தான். அவர்களைபும் தன்னைப்போல அழைக்க வெள்ளத்தில் அமிழ்த்தச் செய்வித்தான். பின்பு, தன் குமாரவாகிய இராசேந்திர பாண்டியன்கட்கு தன்னரசைக் கொடுத்துத் தான் சிவபெருமடைந்தான்.

"எவ்வுலகெடுத்தேன் மெனா னெண்ணிலாய் நிறவி தோறும் அவ்வுலகெல்லாம் பாவ மறம் கொருட்டாக வன்றோ தெவ்வுலகல் பொறத்தா யன்றன் சேவகக் கடிமை பூண்ட திவ்வுலகென்றோ யன்றோ வெணக் குடவானதைமா"

பதினெண் சித்தர்கள்
(18) துதம்ஸயர் சித்தர் (மாபவரம்)

Dr. வஸ். வேலுநாதன் (B.S.M.S.(India) J.P.)
மருத்துவக் கல்விக், மன்னார்.

பதினெண் சித்தர்களில் இவரும் ஒருவராவார். இவர்பார் இளக்கைச் சேர்ந்த இவர்பாடும் என்றழைக்கப்படுகிறார். மாபவரத்தைப் பிற்பாடு மாகக் கொண்டவராவார். இவர்பார்க்கத்தில் மக்கள் சாதுபாடு உண்டாய் இவர் பன்வண்ணி இல்லறத்தில் கருட்டு பின்னர் அழகர் மணம்பில் சமாதரி வாழ்ந்தார். இவரது பாடல்களில் "குதம்பாய்" என்று குறிப்பிடப்படுவதாலும் இவரைக் குதம்பாய் சித்தர்" என்றழைக்கிறார். பண்டய காலத்தில் பண்ட ஒலைச் சூரணைக் குதம்பாய் என்றழைத்தார். இவ்வழைப் பெய்கள் வாழில் அனைவறு மரபும், அதனை அழைக்கவானா கொண்களை எனப் பொருள் மயக்குய வண்ணம், தாது பாடலின் விதித்து" பாடபள்ள காரணத்தாலும் இவர் குதம்பாய்ச் சித்தர் என்ற பெயர்கொண்டும் அழைக்கப்பட்டார். குதம்பாயர் சித்தர் பாடல் இவர் இயற்றிய நான்குதாம்.

எனவே நாம் இவ்வளரயில் பார்க்கும் பதினெண் சித்தர்களின் வழியை பின்பற்றி அவர்களின் வாழ்நடத்துறரை, கனா, மூட்ட, பீணி, சாக்காடு (இருட்ட) இவைமனைத் தவிர்த்து நித்திய ஆளுந்தத்தை அடைவதற்குச் சித்தர்கள் வழிய நல்வழியில் நாம் நன்று ஒழுக்கவேண்டும்.

அருளுகருகக் காவலுதான் அழிக்கும் அழிவின்னர்
ஒவ்வொன்று பொருக் கிதரும்
குற்றம் செய்வதற்கு முன்பே அனைத்திற்கும் தீடுக்காற்றுகள் அழிக்கும், செருப்பின் முன்புள்ள கைக்கோல் போர் போல் அழிந்துவிடும்.

அப்பூதியடிகள் நாயனார்

சீவரீ

ச. துயரகவாய்க் குமரகன்

சோழநாட்டுத் திங்கனூரிலே சீவமந்திரிகள் வரும், பொய் முதலிய குற்றங்கள் அழிந்துபோயிவ அப்பூதியடிகள் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சைவசமயத் துறையை நியாயமாகத் திருநாவுக்கரசுருடைய வடிவைத் தூய் கவனத்தோடு நின்றும் அவரது சீவபக்தியைக் கேள்வியுற்று, அவரடத்தே மிக்க அன்புள்ளவராகி, தங்குமடைய மக்களுக்கும் பொருட்களுக்கும் திருநாவுக்கரசு என்றும் பெயரோடு வைத்தும் நியாயமுடையவராயிருந்தார். இன்னும் அவர் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பெயரால் மடங்கள் நூதல், தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தல் முதலிய அறங்களைப் செய்துவந்தார்.

வருங்காலத்திலே திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருப்பதனம் என்னும் பதியைப் பணிந்து திங்கனூரின் வடபுறம் வரும்பொழுது வழியிலுள்ள குளிர்ந்த தண்ணீர்ப்பந்தலை அடைந்து, அதனைப் பார்த்துச் சிந்தை எப்படியுமையில் திருநாவுக்கரசு என்னும் பெயர் என்னிடத்திலும் வரைந்திருப்பதைக் கண்டார். எப்போது அதனைக்கண்டு "இப்பெயரையிட்டு இப்பந்தர் அமைத்தவர் யார்?" என்று வினாவினார். அதனை அறிந்தவர்கள் "திருநாவுக்கரசு என்னும் பெயரால் அப்பூதியடிகள் என்னும் பிராமணர் எங்குமுள்ள சாலைகளையும் சூளாக்களையும் செய்தமைத்தார்" என்றார்கள். திருநாவுக்கரசு அதுகேட்டு "அவர் என்ன பந்தர்?" என்று வினா வினார். "அவர் இங்குள்ளவன்; அவர் மனையுஞ் சமீபத்திலுள்ளது" என்றார்கள். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அவரது வீட்டை அடைந்தார். அப்பூதி யடிகள் வந்துவந்து வணங்கினார். அவர் வணங்க முன் வாய்ச்றும்

வணங்கினார். அப்பொழுது அப்பூதியடிகள் "தேவரீ அடியேனானால் மகனாயில் வர முடியில் தவநீ செய்தேன் போலும்" என்றார். திருநாவுக்கரசு நாயனார் "நான் திருநாவுக்கரசு சுவாமியை வணங்கி வருகின்றேன். வழியில் நீ வைத்த தண்ணீர் பந்தருள்ளனாடு நிறுவும்பிறகு அறங்களை யும் கேட்டு வந்தோம்; சிவனடியாருக்கு நீர் வைத்த தண்ணீர் பந்தரில் உமது பெயரை எழுதாது வேறொரு பெயர் எழுத வேண்டிய காரணம் என்ன? கூறும்" என்று வினாவினார். அப்பூதியடிகள் "மறைமத்தும் மன்னையும் செய்த குழ்ச்சிகளையெல்லாம் திருத்தொண்டினுறைப்பாலே வென்ற திருநாவுக்கரசு திருநாவுக்கரசு வேறொரு பெயர் என வேதனாடு கூறி "வாக்சரை அறிபாதர்" என்றோ? சீவனோ த்தோடு இவ்வமை கூறினார்; நீர் யாவர்? இயம்பும்" என்றார். திருநாவுக்கரசு அவரது பக்தியின் தன்மையை அறிய, "யான் துலை நோய் நிகழித் தடுத்தாளப் பெற்ற சிற்போன்" என்றார். அப்பூதியார் எப்போது கூறியதும் கேட்டு, கைகாப்பி அளந்த பாஷ்பம் பொதிய உரை நடு மாழித் தளரில் விழுந்து வணங்கினார். பின்னர்த் தயவு மனைவியாரையும் மக்களையும், கந்தர்தாரையும் கொண்டு வணங்கிவிட்டது. அசனத் திருத்தியுடையகளைப் செய்தார். செய்து முடித்த பின் திருவழுது செய்யுமாறு விண்ணப்பஞ் செய்தார். அவரும் அதற்கு உடனாய். அப்பூதியடிகளும் அறங்களை பொருந்திய காரிகளையும், அமுதையும் உண்டாக்கி, நாயனார் திருநாவு

The prosperity of him who does not timely guard against faults, will perish like straw before fire. K35

செய்தருளும் வண்ணம் தமது முத்த மங்களை
 மூத்த திருநாவுக்கரசை வாழைக்கொடுத்திக்
 கொண்டு வரம்படி அனுப்பினார். புத்திரரும்
 "எல்லாடைய தாய்ப்புத்தைவர் ஏவ இய செய்ப
 பெற்றென்" என்ற விரைந்து தோட்டத்துக்கு
 வணங்குநுத்தை அறிவர் பொழுதில் யாங்கு பன்ற
 வை பிறுண்டியது சிறுவன் உடனே படிப்பதைப்
 போடு சர்ப்பம் யாழ்து வேகத்தால் விழுந்துள்ள
 விரைந்து சென்று ஓடிக்கொண்டு கொடுப்பினொன்று
 ஓடிவந்து குருத்தைத் தாயார் கையிற் கொடுப்பது
 யாவளி வீழ்ந்திறந்தான்.

புறந்து வீழ்ந்த மகளைத் தந்தையார்,
 தாயம் தோக்க விடப்படுவான் திறந்தாவென்ற
 தும்பியின்று, தொண்டைய அமுது செய்விறை
 வலைய கருத்தாகக்கொண்டு சுவைத்த மலுத்தம்.
 திருநாவுக்கரசு நாயனார் அடைந்து வணங்கித்
 திருவமுது பெரியாறு வேண்டினர். திருநாவுக்கரசு
 நாயனார் அமுதுநீர்சலை, அகாடைய பாதங்களை
 விளங்கி கொண்டு அடிவந்திசேற்றினார். திரு
 நாவுக்கரசு நாயனார் அப்பொருட்களுக்கும் மனைவி
 யாருக்கும் விபுதி நல்கிய புதல்வர்களுக்கும்
 கொடுக்கும்பொழுது, அப்பொருட்களை ரோகம்,
 "விபுதி பத்தவதற்கு உடைய ருத்த புத்திரவையர்
 காட்டும்" என்று கூறியருளினார். அப்புதியடிவன்
 நிகழ்ந்ததொன்றைபுக் கூறாய். "இப்போது
 அவன் இங்கு உட்கொண்ட" என்று திருநாவுக்கரசு
 நாயனார் "அவன் என்ன பெயரானார் விரித்துக்
 கூறும்" என்று கூறினார். அப்புதியடிவன் வக்க
 திருநாவுக்கரசு செய்வது பிழைத்துவீடுமே என்று
 கூறாதவந்தாராயினும், பெரியவர் விண்ணம்
 பொழுது உண்மையே உறவேண்டும் மன்னார்
 சலையால், தானு புத்திர பருக்கு உற்றவர்க்கு
 கூறினார். திருநாவுக்கரசார் அதுகொண்டு நீர் பெய்தது

நன்று, வேறுபார் இப்படிச் செய்வார்" என்று முன்
 அமுத்து செய்வு ஆளி நீங்கிய அவதிகை
 தோக்கி, சீவபெருமான் திருநாவுக்கரசு செய்பும்
 வண்ணம்,

ஒன்றுகொ வாயவர் சிந்தை யுபர்வரை
 ஒன்றுகொ வாழைய நும்மதி குடுவர்
 ஒன்றுகொ வாயிடு வெண்டலை கையது
 ஒன்றுகொ வாயவ ரூர்வது தானே.

என்றும் முயற் செய்குண்டையுடைய தேவாரர்
 படுக்கதைப் பாடியருளி விமல்கதை நீக்கினார். தீ
 போன்ற விஷம் நீங்க உய்த்து பிராணைச் சீறு
 வதார், உறக்கநீங்கி விரைந்தெழுமவவையப்
 போன்று, திருநாவுக்கரசு நாயனாருடைய பாயம்
 மனை வணங்க, அவர் விபுதி கொடுத்தருளினார்.
 அப்பொருட்களும் மனைவியாரும் ஆளி பெற்று
 பிள்ளையைக் கொண்டு வாகீசரது திருப்பெண்ணைப்
 புகழ்ந்து, அவர் அமுது செய்பவர்களுக்கருந்தச்
 சிறிது இவன் ஆன புறு செய்றாவென்ற சிந்தை
 தொந்தராவன். அவர்களுடைய வாய்புத்தை நாய
 னார் கண்டு மனைவிய அடைந்து அப்புதி
 நாயனாரோடும் அவர் புத்திரர்களோடும் ஒரு
 சிந்தை திருவமுது பெய்தருளினார். இப்படிச்
 சிலவகை அங்கிருந்து திருப்பெண்ணைக்கார்
 போயினார். அப்புதியடிவன் நாயனார் வாகீசரது
 திருவடிவகளைச் சிந்தித்துச் சீவபெருநாளுடைய
 பாத நிழலை அடைந்தார்.

கோபேசர் குறுமொழி வெண்பா
 அப்புதி யார்மறைத்தும் வாகீச ரக்கரவைத்
 தும்பள னாற்றந்தனரே யோமொகா - இப்புலியில்
 ஓடிய யாது தகத்த முணர்வானதை
 பெய்குத்தோ டொப்பக் கொளல்.

இவ் குறும், நக்கம் (1) குறும் வண்ணம்
 என் குறும், அதும நீங்கித்
 (1) தன் குறும்சுத்திக் கொண்டு அதுத நீங்கிவீட்டு, பின்பு பிற் குறும்சுத்திக் கொண்டு வண்ணம்
 அதுவீங்கி வாகீசரது, திருநாவுக்கரசு (1) குறும்சுத்திக்

சசவசித்தாந்தம் பயில்வோம்

சிவப்பிரகாசம்

அத்துவீதம்

1971 ஆகஸ்ட் 25, நடராசா

67. ஒன்றிரண்டாக ஒன்றில் ஒருவையாம் இருமை யாகி
ஒன்றினான் நய்யும் ஒன்றை தென்னிள்ளை நகை தீயின்
ஒன்றிதம் முழின் இன்பம் உயிரினான் தெய்வம் வேண்டும்
ஒன்றின் பணை ஒன்றைத் தவணை ஆணவத் தெய்வம் உண்டே.

இவ் ஒன்று இருவரு ஆகி ஒன்றின் ஒருவையாம் பிரயம் ஒன்றே சிவனெனவும் சிவனெனவும் இருவரு பொருள்களாய் முத்தி நிலையில் ஒன்றாகு தென்னில் சிவனும் சிவனும் ஒரு தன்மையுடையவ வாதும வேண்டும். இருமை ஆகி ஒன்றில் ஒன்று அழியும் - சிவனும் சிவனும் இருவரு பொருள்களாய் பிழந்து முத்தி நிலையில் ஒன்றாகும் எனவின் ஒன்றாகும் போது அள்ளிவரண்பில் ஒன்று அழியும், ஒன்றாகு எனவின் ஒன்றாகா - சிவனும் சிவனும் முத்திநிலையிலும் ஒன்றாய் தென்னின் அது அத்தனித மாயது. தீயின் ஒன்று இருவரு உறழின் அன்றாம்- தீயொடு கூடிய இரும்பு தீயானற்போலச் சிவனோடு கூடிய சிவன் சிவனாகு தென்றால் அப்பொன்றும் உயிரின் ஐந்தொழிலும் வேண்டும் - ஒன்றின் சிவனுய்யுறிய ஐந்தொழிலும் உயிரி தீயிலும் காணப்ப வேண்டும். ஒன்றி நன்று உணரும் உ ன்மைக்கு உவமை - சிவன் சிவத்தோடு கூடி நின்று பேராவத்தக்காத அனுப விக்தம் முத்திநிலையில் உ ன்மை ஆணவத்தொடு ஒன்றே - முன்பு உயிர் ஆணவத்தொடு கூடி அதுவாய் இருந்ததேயாம் என.

பிரயம் பொருள் ஒன்றே உள்ளது. அதற்கு வேறாகப்படி, பாயம் என்றும் பொருள்கள் இல்லை. உயிர் பிரயமும் பொன்னும் மயிபரம் போல அபேதம். மகாகாயம் குடையாயம் ஆவது போலப் பிரயமே உடம்பிற் கூட்டுண்டபோது சிவனாகும். அது வேறானது ஞானத்துவம் மரபோ பாதி ஒழிவது. நீரும் நீரும் பேர்த்தாரம் போலப் பிரயத்தொடு ஒன்றாகும் என்பது மரபாவதியின் ஒவ்வொன்றும்.

பிரயம் பொருள் சிவனும் சிவனென இருண் டாகி. பின் ஒன்றாகு மென்விக. சிவனுக்கும் சிவனுக்கும் குணம் ஒன்றாயிருத்தல் வேண்டும். சபாநா முத்தி பெற்ற பின்பும் பிறப்பு உண்டாகல் வேண்டும். ஆதலால் அவன் மதம் அப தென் பதைக் குறிப்பிடுவதற்காக ஒன்றிரண்டு பாய் ஒன்றின் ஒருமையாய் என்றார்.

சிவமும் உயிரும் இருவேறு பொருள்கள் என்றும் முத்தி நிலையில் அனைப்பிரண்டும் நீரும் நீரும் கலந்தார்போல ஒன்றாகும் என்றும் ஐக்கிய வாதி வருவது அவன் மயமது உண்மையானால். சிவனும் சிவனும் ஒன்றாகும்போது அவரின் ஒன்று அழியும் அப்பொன்றும் அவன் மதமும் அப தென்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காக 'இருமைபா சியஒன்றின் ஒன்றுழியும்' என்றார்.

முத்தியை வதந்துச் சிவனொன்றாகு தீருவடியை அடைப வேளாமயதில்லை. மலம் நீங்குதலே முத்தி. முத்தி நிலையில் முத்திய சத்த ரீர்த்தமைப் பெற்று உயிரும் சிவமும் தென்னிவறாக நின்று என்பன் தெய்வாதி. அனை கருவது உண்மை மானால், சாப்தீயியம் என்பதும் சிவனை அது வது மில்லையாதும். என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காக ஒன்றென்னின் ஒன்றாய் என்றார்.

தியுடன் சேர்ந்த இரும்பு தீயானற் போல. முத்தி நிலையில் உயிர் சிவத்துடன் கலந்து அவனுடைய தியம்பதன் அனைத்தையும் பெற்று விளைய விளங்குமென்பன் சிவ சங்கிராந்தகாதி. அனை தென்னிவறவென்பானால் முத்திய ஊடந்த உயிர் ஐந்தொழில் செய்கல் வேண்டும். அது ஐந்தொழில் செய்வதில்லை. அது ஐந்தொழில் செய்யாமானால் சிவத்தின் தலைமை தெரிந். அன்றியும் அவன் மதம் அநேவேகர வாதமாய் முடியும். அதுவாக அவன் மதம் அப தென்பதைக்

What fault will remain in the king, who has put away his own evils, and looks after the evils of others? 436

உழுவும் எல்லை யுடைய தீயவியினாலே மலபந்தம் நிகழ் பெற்றுப் பூத சம்பந்தமான பேரகத்திசாடு சஞ்சரிக்கப்படுகிறது இங்கு தன்மை போல் சந்தியாது ஒழியாது பேரகங்காவம் இருந்த பாத்திரத்தில் அது இல்லையிருந்தும் அடிவன் வயகளை விசுவது போலப் பிரார்த்தனை மெல்ல வந்து தாக்கா தொழிபயது விளைபுற் காதும் - பிரார்த்த வினை தாக்குதலால் ஆபாயமேறும் பொருந்தும், அந்நி னாலே வந்தவாறு - ஞானாசார்யராலே உயக்கூ ளுட்பதேசிக்கப்பட்டவாறு - அந்தம், ஆதிகள் இல் லாத ஐந்த்செழுத்து உரை செய்வாரை - முதலும் முடிவுமில்லாத திருவஞ்செழுத்தை உரைப்ப வர்களை வாதியா பேதியாவே - பிரார்த்த வினை யின் தாக்கமும் ஆகாயி விளைபின் ஏற்றமும் தாக்கவும் மட்டா நிலை பிறழர் செய்யவும் மட்டா ஏறு.

இங்கு - பெருங்காயம்.

ஞானாசார்யரால் முயல்மும் நிகழ் பெற்று ஏகணகி திறைபணி நீங்கும் ஞானமனையும் மலபந்தனை தாக்கும் அதனால் தானல்லாத உடம்பைத் தாலென்றும் தனதன்மாத போகத் தைத் தனதென்றுப் கருதும் மயக்கமென்றவுண் டும், அவ்வுணர்வு காரணமாக அவ்வுடம்புக்குரிய பிரார்த்த அநுபவம் மெலிதாய் வந்து தாக்கும், பிரார்த்தனை அநுபவிக்கும்போது நான் எனது மெல்லும் எண்ணங்கள் எழும், அதனால் ஆகாயம் உண்டாகும், சீல்வழியில் வாய்களை தாக்கா திருக்கும் பொருட்டு அஞ்செழுத்தை உச்சரிக்க வேண்டுகொள்பது இச்செய்யுளின் கருத்து.

ஐந்தெழுத்து தாலம், உயிர்வாய், வாய்க்காய், மகாகாரணம் மகாமனு என ஐந்து வகையப்படும், அதனால் இவ்வட்டத்தில் உச்சரிக்க வேண்டியது வந்த ஐந்தெழுத்து என்னும் ஐயம் எழாமைய் பொருட்டு அருளினாலே வந்தவாறு உரை செய்வாணர் என்றார்.

சீவபெருமான் ஆய்தம் ஆழி இல்லாதவர்- எனவே அவருடைய திருநாமமும் அந்தம் ஆத்

யில்லாததென்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காக 'அந்நயாபிவன் இல்லாத வஞ்செழுத்து' என்றார். அஞ்செழுத்துச் சீவபெருமானுடைய திருநாமம் என்பதை 'நாமம் நாமம் நாமச்சீவரபவே எனச் சம்பந்தன் கூறுவதால்'.

91. திருவெழுத் தைத்தின் ஆன்மத் திரோதம கருவீ வந்திற்
நாமத் தின்ற தென்றால் தன்மைபுத் தொன்மை யாகி
வகளை மிதநீ யாலே வாயின் ஆகா இன்றிக்
கருவதீச் சூழ வராய் காதலர்க் கோத லவிய.

இ-ள்: சிறு எழுத்து ஐந்தில் ஆன்மா திரோதம் ஆக அருள் சீவம் ஆந்தர நதி நின்றது, திருவைந்தெழுத்தில் ஆன்மாவைக் குறிக்கும் எழுத்தாகிய யகரம், திரோதான சத்தி அடிவாய் என்பவற்றைக் குறிக்கும் எழுத்துக்களாகிய அ, த், ட, சி, வ என்பன முன்னுமாகச் சூழ்ந்து நிற்க அவற்றைக்கு நடுவே நின்றது, ஒன்றாம் தன்மை தொன்மையாகிவரும் சார்ந்த பொருளோடு ஒன்று பட்டு அத்துவிதமாய் நிற்கும் தன்மை ஆன்மாவைக் அநாதியாய் வரும், ம. ந யிவது யாவில - மலப திரோதான சத்தி நம என்பன பின்னும் சீவமவந்தி என்பவற்றைக் குறிக்கும் எழுத்துக்களாகிய என்பவற்றின் மேலிட்டினாலே, வா சீயில் ஆகா இன்றி அருளி லும் சீவத்திலும் விருப்பமின்றி கருவாடி சுழலும் - கருவழிப்பட்டுப் பிரிந்து இயர்ந்து உழலும், மாறும் காதலர்க்கு ஒது லாமே - இவ்விருளி நீங்க வேண்டும் எனவும் முடி தியடைய வேண்டும் எனவும் விருந்துபுலவர்களுக்கு இப்பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரிக்கவேண்டும் ஏறு.

மாறும் காதலர்க்கு ஒதுலாமே' என்றதனால் மாறும் காதலற்றவர்கள் சிவபுதி பஞ்சாம் சரத்தாக் குறிபரல்லர் என்பதும் அவர்களுக்கே நமசிவாயி பஞ்சாட்சரமே உரியதென்பதும் பெறப்படும்.

நகராதி பஞ்சாம் சரம் - தூல பஞ்சாட்சரம்
சீகராதி - பஞ்சாட்சரம் - சூக்கும் பஞ்சாட்சரம்.

(சிறீகி அருக்க இவழில் தெரடதம்)

The wealth of the avaricious man, who does not expend it for the purposes for which he ought to expend it, will waste away and not continue. - 437

கேதார விரதம்

வி. ச. நவநீகராமர்

சிவபெருமானதுக்கு உகந்த விருதங்கள் உட்காறும். இவற்றுள் ஒன்று கேதாரவிரதமாகும். இது கேதாரநிர்வர விரதம் என்றும் கூறப்படும். இராமலகைச்சாரலில் உள்ள திருத்தலம் திருக்கேதாரம். இவ்வாலயத்தில் உள்ள விங்கம் நோக்கிச் சுகம் பண்ணிவரலும் ஒன்று. கேதாரநாதரைக் குறித்து கெளரி ஆர்ப்பாட்டுகின்ற திருக்கேதார விரதம் என்றும் கூறுவர்.

இவ்விரதம் டிராபாசி மாதத்து முதல் 'ச. ௧௫' நிஷாடமீதம் ஆர்ப்பாடி மாத அடர்படசம் சதுரத்தசி வரையிலான திருபத்தொரு நாட்கள் கேதாரநாதரைக் குறித்து ஆர்ப்பாடிப்பதாலும், அன்றி அடர்படசம் பிரதமம் நோக்கம் சதுரத்தசிபிறகு பதினான்கு நாட்கள் துபிஷாடி ஆர்ப்பாட்டு அட்டமி முதல் பத்தத்தசி வரையிலான நாட்களாபினும் அல்லலு அடர்படச சதுரத்தசி அன்றி ஒருநாளாபினும் தேவ்விரதத்தை சாறுபுக்கலாம்.

இருபத்தொரு இராநாளாவான சாண்டியுக்கள் வல்லு மையிலும் பெண்கள் இது கெளரிநாடி அணிந்து இவ்விரதத்தை நோதரால் கெளரிநாடி முதல் திரைபடி நாட்களும் ஒரு கொழுது உணவு உண்டு, திரைபத்தொராயம் தள்ள உபவாசம் இருந்து, துபம் உபயத்தி புசனை புரிகல் கெளரிநாடி, பரதாச சாண்டியேதா நாதரை வழிபட்டு, சாறுநாள்கைக்கதன் ஆர்ப்பாடிபடும் பரவான செய்தல்கெளரிநாடி உபவாசம் இருக்க இயலாதவர்கள் கேதாரநாதருக்கு தலைகைச் செய்த உபயிலைபம் பணிபுரம் உட்கொள்ளலாம்.

ஒரு சமயம் திரும்கையையத்திலே பரவலி சமேதாராக பரமபிவன் அடியத்தளியிந்தமார், தள்ளிவை திரைமால், பிரயன் முதுசிய தேவர்களும் முனிவர்களும் இறைவனையும் இறைவியையும் வலம் வந்து வணங்கினர். பிரதம்பி முனிவர் என்னோரும் துமையிலும் வணமை அத்தொடி இறைவனை மாத்திரம் வலம் வந்து வணங்கினார். இதனால் கோபம் கொண்டார் பரவலி பிரதம்பி ஒரு இவ்வாறு வலம் வந்தார் என்ற இறைவனை விவாங்கினார் தேவி. இறைவனும் பிரதம்பி உண்பெய்தத்தை விரும்பாடியும் முத்தினை மாதக்கிரம விரும்பியவன் உண்ண விட்டு எண்ண மட்டுந் வலம் வந்தார் எனக் கூறினார்.

சுக்கி அர்ச்சனை இருத்தல் மாதிரி, என்பவற்றுக்கு

கொள்வன தேவி பிரதம்பியைப் கோட்டார். பிரதம்பியும் பாயித்தலை உதர்விட்டு தந்தல் பத்தியிட்டு இந்துமன். பிருமியின் நினைவை அறிந்த இறைவன் என்று கெளரி ஒன்றனைக் கொடுக்க கொளின் ச தளிபுள் பிருகலி தன் ஆர்ச்சுத்திரிசார் கொள்ளார்.

இறைவனில் பாகத்தில் இடம்பெற்றிருத்தலும் தீம்த அமைதிப்பு முகத்திபாது என்று எண்ணினார் இறைவன். வலவையத்தில் இருந்த பு உலகிறுத வந்தான் இறைவி. கெளரிய முனிவரின் ஆர்ப்பாடித்தல் எழுந்தருளியிருந்த தேவியை வணங்கினார் (முனிவர்). தேவ் பு ச வகித்து எழுந்தருளியிடகோ? என விவாங்கினார் கெளரிநாடி. இறைவனில் வான பாகத்தில் இடம்பெற ஒரு சிவபிரதம் அடர்படசமீதமும், பிரத விரதம் ஒன்றிவையும் அடர்படசமும் முறையிலும் அடியேனும் என முனிவரை கோட்டார் தேவ்.

கெளரிநாடி கேதாரநாதருதின் சிறப்பினை எடுத்தியல் அங்கி தம் அருட்டித்தும் முறையிலும் கூறினார். இறைவி இவ்விரதத்தினை அருட்டத்தார். சாண்டியு இறைவன் தோன்றி பாயுசுரம் விரும்பினார் வண்ண. இறைவிபு இருக்க விருத்தகை துபம் புசன்கள் இறைவனிடும் வேண்டிய சாண்டியு சாண்டியுசாண்டியு பெருமையினும் வலம் வல்கு இறைவனின் வாய்ப்பைத் துறையும் தலைவையும் உருவாது பிரதத்தான். இறைவன் முனிவன்மை சாண்டியு புரிந்து தேவர்க்கு இடபயம் சாண்டியு அந்தகாரிசுசாரவார்.

பிரம்மா இவ்விரதத்தை கேற்று அன்னத்தை வாகனமாகக் கொண்டு சிதாநான் வைகளை தீர்த்து அறிபுபானார்.

பாகமியவதி, முனிவையலி என்ற இரு பெண்கள் இவ்விரதத்தை அருட்டத்து மகா றுள்வாய்க்கையையும் பெற்றனர்.

விசுத்தன் என்றும் அந்தமான் இவ்விரதத்தில் பாயணக புக்கிரசு செலவை பெற்றான்.

சுக்கிராசுக்கள் என்றும் சுந்தரவன் வக்கிரதேவ அசுத்தககு இவ்விரதத்தின் சிறப்பு புறிக் கூறினான். அப்பால் இவ்விரதத்தை அருட்டத்தும் பெரும் உய்யுடன் அரம் புரிந்து சற்புத்திரி பாகமியம் பெற்றான்.

ஆறாண்டி - அன்னும் இவ்விரதத்தை என்றும் தன்
எண்ணம் பருவதத்திரி அகிலி
கொளுசை - செவ்விய விவசைய இத்தகை செவ்வியான் டிராபாசி வலத்துக் கேதாரநாதர் உலகித்தலில் திவ்ய
இறைவனும் சுக்கிரசுக்கள் இவ்விரதத்தினோடு சேர்த்து அன்னமும் புரியு உத்தியும் குமியு தேவர்க்கு பெருமையும்கிடை.

முன்று வினாக்கள்

தம்பியின் மக்கள் அறிவுடைமைய மாறிலித்து
மண்ணுபிற்கு கெல்லாம் இனிது.

சுவாமி
சாஸ்திரர் கணமங்கள்

- திருக்குறள் 68

ஒருவர் தாம் பெற்று மக்களின் சீலமும் அறிவும் அமல்கூ இன்பம் தருவதைவிட, உலக உயிர்களுக்கு உகந்த இன்பத்தை தரும் என்மாதே இந்தக் குறள் மூலம் கருந்தலாகும்.

இவ்வுண்மையைப் பின்வரும் வரலாற்றால் தெளியலாம்.

நாம் அறிவாளியாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புவது எல்லாருடைய இயல்பு. தான் மூடனாக இருக்க வேண்டும் என்று யாரும் எண்ணமாட்டார்கள். தன்னளவிட வேறு ஒருவன் அழிந்துவிட்டால், அது தன்னைக்கு மலிப்பியேற்படுவதில்லை. ஆனால் தன்னைவிட தான் மகன் அறிவுள்ளவனாக ஆவதில் அளவற்ற மகிழ்ச்சி உண்டாகின்றது.

தேவன்மை நாட்டில் ஆளற்றதார் என்பது ஒரு புறம்புத் தன்மை. மக்களிடத்தில் வேளாண்மை குலத்திலே சேக்கிழார் மரபில் ஒருவர் தோன்றினார். அந்தந்த இரண்டு குமார மணிகள். மூத்தவர் அருண்மொழித்தேவர். இளைமகன் பாலகாசியார்.

இரு மகன்களும் பெற்று இல்லறமாய நல்லொழியில் நின்றனர். மக்களுக்கு கல்வி பயிற்றுவித்தனர். முத்தவராகிய அருண்மொழித்தேவர் அந்தந்த மகன் மதிநுட்பமுடையவராய்த் திகழ்ந்தார்.

அந்தைவர் சோழ மன்னவன் ததின் தொழில் புரிந்தருந்தார். போழன் அவரை நோக்கி மூன்று வினாக்கள் வினாவினான். மறுபுள்ள எந்த விடை மூலமாய பணித்தான். "உலகினார் பெரியது எது?", மலையிலும் பெரியது எது?", கடலிலும்

பெரியது எது?" இந்த மூன்று வினாக்களையும் எழுதிப் படிக்கப்பட்டு எடுத்து வந்து அவர் மனம் இங்கை சேர்ந்தார். இரவெல்லாம் அறியக்கூடிய நூல்களைப் பின்னால் பரட்டுகின்றார் கற்றும் முற்றும் பார்க்கின்றார்.

கண்க முன்று கருத்துள் சுழன்றுது
மண்க முன்று மனமும் சுழன்றுது
எண்க முன்று இதயத் சுழன்றுது
விண்க முன்று விடைவினா காணையால்.

என் பெய்வார்? திகைத்தார். அருளுக்கு மன்ன சொல்வது? மன்று எங்கனார். பொழுது வீடிந்தது. உரிய காலத்தில் வரக்கூட போல் திராடலில்லை. அறிபடு செய்யவில்லை. உச்சிப் பொறுதாயிற்று. அழிப்பு. திருந்து பூர்வார். வாடிய உள்ளத்தாள் புறப்பட்டார்.

தந்தையில் காட்டத்தையும் நம்பி தந்தையும் அருண்மொழித்தேவர் கண்டார். பிழையைக் கொடுத்தார். "முத்தையன் காணாகிய தந்தையே! ஏன் தங்கள் திருமுகம் வாடியுள்ளது? அடிய பாதத்தை நினைப்பவர் கார வரந்துவாயேன்? ஏன் அறிபடு செவ்வையாய் பர்ப்பவில்லை? உணவும் உட்கொள்ளவில்லை. தங்கள் எடுத்த திறந்தக் காரணம் யாது? என்று வினாவினார்.

தந்தை: என் கண்ணோடு நிர்ப்பா சிறுபிள்ளை. இது பெரிய விஷயம் உனக்கேன் இத்த விசாரம்? உன்னிடம் சொல்வதெனில் என்ன பயன்? அப்பால் அரவி முனிவு கொள்வார் மீள்கு நான் போக வேண்டும்.

அருண்மொழித்தேவர்: என்னை யின் தந்தையே! அது என்ன விஷயம்? கருணைகூர்ந்து சொல்லுங்கள். பொன்னம்பலமாதர் தங்கள் உள்க கவலைபைத் தீர்ப்பார்.

Gripping avaiçé is not to be reckoned as one among other faults: (it stands alone - greater than all). 438

தந்தை: மயலே! மயலே! என்னை மூன்று விளக்கங்கள் விளக்கினார். உலகிலும் பெரியதெது? மலைமீண்டும் பெரியது எது? கடலிலும் பெரியது எது? என்ற மூன்று கேள்விகளுக்கும் விடை கூறவேண்டும்.

இவ்வைகளைத்தான் இரவெல்லாரு சந்தித்தேன். விளக்கவில்லை. நுகர் விடை கூறவில்லை. மெல்லால் அரசர் தண்டிப்பார்.

அருண்மொழித்தேவர்: ஐயனே! இதற்கு இவ்வளவு பெரிய ஆலோசனையும் வாட்டமுமின்றாம திருக்கின்றது. நீங்கள் சாப்பிடுங்கள். இந்த மூன்று வினாக்களுக்கும் அடிமேல் விடையெழுதித் தருகின்றேன் விடையாவன் இந்தக் கவிடைக்கு என்ன பதிலும்?

தந்தை அதிசயமுற்றார். சிறிது உலக உட்கொண்டார். அழகுதான் அருண்மொழித்தேவர் ஒரு ஒலையைய மொன்றிந்து தந்தையால் தந்தார். அதில் பின்னரும் திருத்தாரடபாக்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன.

உலகத்திலும் பெரியது

காலத்தி னாய்மெய்த நன்றி சீறித்தெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

மலையிலும் பெரியது

நிலையில் திரியா தடக்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது.

கா லினும் பெரியது

பயல்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது.

தந்தையார், மூன்று விளக்கங்களையும் தருக விடைகள் திருக்குறளிலிருந்தே பெறும் என்று உறுதியாக அறிவுடைமையை எண்ணி இயம்புது மொண்டார். எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தார். அந்த ஒலையைக் கொண்டிடுமையே கோழ மன்னராகிய அரபாமரிடம் தந்தார். மயலே! பெருமான் உதனை உற்று நோக்கினார். கையெழுத்து அவருடையது அன்புடன் உணர்ந்தார். ஐயா! இது யாருடைய எழுத்து என்ற கேட்டார் பெரியவர்

மயலே! மயலே! "வேந்தர் பெருமனே! விளக்கங்களும் விடையுமாய்து எழுதித்தேன். இரவும் பொழுதாயும் திரிதனையில் கழித்தேன். என்மதிப்பையும் எழுதித்தேன். என் செல்வப்பிள்ளை இவ்வின்மை எழுதும் கொடுத்தான்" என்றார்.

சோழமன்னர் கேட்டு வியப்பும் நயப்பும் அடைந்தார். உடனே பல்லக்கு அனுப்பி அருண்மொழித்தேவரை வரவழைத்தார். வரவேற்று உபசரித்தார். மலையுடைய திருமுக மனம் உத்திரில் மெல்லியும் அருட்பொலிவைக் கண்டார். அவருடைய பெருமையை நன்கு மதித்தார். அவரைத் தாழ்வு அறமங்குத்தின் முதன்மந்திரியாக அமைத்துக்கொண்டார். தருமிய மொழகிய கோழியார் என்ற நாமமே அவருடைய நாமமாக வழங்க வாயிற்று.

சேக்கிழாராகிய உத்தமர் சோழப் பல்லவர் என்ற பாடலையும் தந்தார். பாண்டிதேனி, தூண்டி, காரும், புலையம், சங்கப் புலனேர் பாலையம், பிரம வேவறு நாலையும், பொது மலையை மேவும் குண்டி வேலையும் மறுத்து சேக்கிழார் திருமுகியில் குறு கொண்டான்.

புலவ மறுத்தவன் வெண்டா மன்றமயில்
புகல்தர சங்கப் புலனேர்சொநர்
பாலைய மறுத்தவன் தேச சுபயாத
பயனை மறுத்தவன் பதுமத்தோவ
நாலைய மறுத்தவன் பொதிய மலைத்தலை
நண்ணிய புண்ணிய முனிவனெம்
கோவை மறுத்தவன் சேனையர் காவல
னார்த்திரு நாவிற குறிகொண்டான்.

அது நாம மயலே! சிவந்தை படியாத அளவடைபடிப்பதை அறிந்த சேக்கிழார், மயலே! இரவுமும் கழித்த திருத்தொண்டர் புராணத்தைப் பார்ப்பார் என்றார்.

தில்லைவாழ் மறுத்தவரே முதலாகச் சிறப்படைந்த தொலையாதத் திருத்தொண்டர் தொலையாயர் புறம் பெற்றி ஒலையவார் புராணத்தை உலகநிய விரித்தாரைத்த செல்வமணி குன்றத்தார் சேக்கிழார் அடிமொற்றி

வைவந்தி - எழுத்துகளும், தமிழ்நாடு - சுவாமிநாதர்
மயலே! மயலே! விளக்கம்
அருண்மொழித்தேவர்: இடம் பொருள் எல்லாவற்றும், திரிந்திருக்க உயர்ந்த பொருள், துலையி பெரிசிரி செய்து
கொண்டிருக்க இரவுமும் கழித்தேன் கனககனம் தன் நயம்பெறும், திருமுக மொழி மொழி மொழி மொழி மொழி

எய்ப்பில் வைப்பு

முதுகவே பாமநாதன்

பின்னாடக்காகச் சேமித்து வைக்கும் சோநீதி நான் எய்ப்பில் வைப்பு. பின்னடி வயோதிபம், மூப்பு, முதுமை எய்தும் காலம் நோயினால் உடல் தளரலாம், வயோதிபத்தால் உடல் பெருகிவாண பாலாம். வேண்டிப் பழக்கங்களால் வாலிபரும் முதுமை காணலாம். வயோதிபர்கள் பலர் தம்பக்துவாண ஓழக்கங்கள், நன் முறைகள், நல்லெண்ணங்கள், முயற்சி, இறைபக்தி, என்வழிவால் இளைந்து போடுகாமி தருகின்றார் மன் மூட்டியது நம்மவர்களில் குறுகுடி பெண்பு, எல்லையாகக் கொள்வார். மேலை நாடுகளில் முதுமை பிந்தியே வந்தடைகிறது. சுகாதாரமள வாழ்வையே. அத்தமளவு உடனடி வறமுன் காய்தம் நோய்த்தடுப்பு, மனமகிழ்ச்சி என்பன முதுமை விழும் இளமையை ஆக்கி விடுகிறது. எனினும் என்றோ முதுமை மனதவை விட்டுத் துறையும் அப்போ வரும் இயணத்தளம், உழைப்பை நம்பி வாழாமல் உடல் நலத்தோடு இருந்தபோது மிடைத்த வறமையில் ஒரு வருதிரையம் சேமித்த நிதியிற் போட்டு வைத்தல் ஒரு நல்லது. அந்த ஓழமுது பின்னடி வாழ்வைக்குக் கை கொடுக்கும். இக்காலத்திலே நிரந்தரவையாழ் மெய்யா காய்கிகள் உருக்கின்றன. இந்த முறை மேற்கு நாடுகளில் நடைமுறையில் உள்ளது. தேனிக்கள், வறமுன் கள் சோனா பில் தேடி மாரியில் உள்கின்றன. நம் முன்னோரும் மாரியாக விருகிவிடுந்து என்வாய் பாதுகாத்து வைத்திருந்தனர். இதுவப்போது வாழ் வியல் நடைமுறை. இந்த அமைப்பு கடவுள் பெருநி ஆதாரிக வழிக்கும் சால்பொருத்தும். எனவே இறையோடியைத் துன்பம் இன்பத்தோடு வைத்த வாழ்வு முதுமைமீலேதான் அமைய

வேண்டுமென்றில்லை. நாம் நம் மாரி வையுமிடே, தேய்விக உணர்வுமனையும், சமய சாதனை களையும் சேமித்து முதுமைக்கும் ஊன்றுகோலாகக் கொள்ள வேண்டும். நல்ல திரை, மூப்பு, இயற்கை, மரணம் எப்பவும் வரலாம். வாழ்வியற் கருமங்களை முன்னெடுப்பது போன்ற, உடலியல் வையும் தாளடி நம் உயிருக்கு உய்த் தேட வேண்டும். ஒன்று உடலோடினான்த உயர்க்கும், தனிய உயிரும் தயக்க நம் முயற்சிகளை முன் னெதிக்க வேண்டும். நிச்சயமற்ற வாழ்வில் நிலைபாண செயற்பாடுதான் எய்ப்பில் வைப்பான இறைபற்று. நான்கு நான்குபென்று தவளள போடாமல் அன்றாட வாழ்வில் சமயப் பண்புகளை வளர்த்து எய்ப்பில் வைப்பாக மாற்றிக் கொள்ளவும் வேண்டும். போன மூட்டு திரைவி வறாது. இதைச் சென்ற தீனி மீளாது என்றார் பாருமார். மூட்டிகள் வளக்களாகவே நம்மை அறுவடை செய்கின்றன. மாலம் வறமுன்னை கண் பஞ்சடைபு முன்னே காலகாலமாம் மண்ஊழல் பெருமையை கண்டிவி வாழ்வேம். இதுவே இன்னோர் விதமளவு எய்ப்பில் வைப்பு. அது உயர்க்கு உறுதி தரும். பெரியான மானி வாழ்க்கைக்கான கருவை மணியாசம்ப பெருத்தவை தவறு திருவாசகத்தில் விதைத்துள்ளார். அவற்றைப் பற்றி இவ்வ சிந்தியோம். நீ உளது இளமைக் காலம் பிழ்க்களை ஒன்றாகச் சேமித்து வயோதிப காலம் பஞ்சவணை மேல்லை யாகத் தன்பது சேமி தேசநாட்டுப்படுமொழி இதை யும் நம் கருத்தில் கொள்ளுது நம்மை நன்னறற்ப படுத்தும்.

Let not a king praise himself, at any time; let him not desire to do useless things. 439

"ஆப்பினை வைக்கு அமுதானையா
 எந்த வேயக தெகவுள் ஞாறுதேன்
 ஓய்ய வேயனைக் குரிய அன்புநில
 உரிய வாய்ப்பனை' பருக நின்றுதேன்
 துய்ய வேகடர் முடிய வேயுலனை
 யானனை தொழும் பானர் எப்பினில்
 வைப்ப வேயெனை வைப்பினிதா சொல்லாய்
 நைய வைப்பகத் தெருக்கள் மன்னனை".
 சிறந்தபதங்கள் 98

இப்பாடலில் இறைவனை வாதவூர் ஈசன்
 அப்பினை, எனக்கு அமுதனை, அனந்தனை, அன்
 ஞாறு தேன் ஓப்பினை, துய்யினை, கடர் முடியினை,
 துணையானினை, தொழும் பானர் எப்பினில்
 வைப்பினை, எங்கள் மன்னனை என்றெல்லாம்
 அழைத்து என்னை (அழிப்பினை) வைப்பகத்து
 (உலகத்தில்) நைய வைப்பதோ என்று கேட
 கின்றார். நைய வைத்தல் என்றால் துன்பப்பட
 வைத்தல். கஷ்டப்பட வைத்தல். வருந்தவைத்தல்
 என்று வான் பொருள். எனவே துன்பம் வருப்போது
 உலகவினைகள் மூலையால், இளைத்த மனத்தில்
 உலகவுபய வேயநீதி, இரண்டுமாய் இருக்கும்
 இறைவன் துன்பத்தைத் தடைத்து அருள் பாசிக்க
 வேண்டும் என்ற மருத்து இப்பொய்கற்றியே
 அழைத்துள்ளது. துய்ய, துணை, பெரும், உறுதி,
 துய்ய, நைய என்பது வருத்தம் ஒழிக என்ற
 பொருளிலும் வரும் ஞான நாடகம் ஆடுவீர்தவா
 நைய வைப்பகத்துடைய விச்சையெ (பாடல் 95)
 என்று துய்யப்படுகின்றார். (இச்சை விருப்பம்,
 ஆசை)

அள்ளுறுதல் என்ற வழக்கினை நாம்
 திருவாசகத்தில் காண்கிறோம். இனிமத்தில் முந்
 தாய நனைந்து ஊழிப் புர்த்தல் என்பது போன்ற
 ஒரு உணர்வுப் பரிமாள்ப நிலையை இது குறிக்
 கிறது. அதாவது அவர்கள் உரை விளக்கம்
 கொடுத்தவர்கள். அவரைச் செய்யப்பட்ட வக்கிர
 மாயவன் பிள்ளைத்திரிஜாம் இயிரியோகம்
 அழைத்துள் ளது.

வளர்ப்பி ரண்டப் புறையுளொரு

வளர்ப்புத் தவிரா துறச் செறிந்து
 வசித்து வசித்து விணையார
 வாச தேவன் விருது பெற்று
 குழகா கோலக் கொழுமலையினை
 குழந்தைகக் கவியெவியுலையிற்
 கொள்ளு மினினை மன்னுநிக்
 குழந்தைகள் ஒருகவிக் கவிவோய்யாய்
 வக்கிர மாயவன் பிள்ளைத் தமீழ்
 சிறிப்பருவம் 2

தேவையாய் அயர்ந்த திருவாசகம் எப்பினில்
 வைப்பாய் தெய்வத்தை அள்ளுறு தேவனை
 அழைக்கிறது. அதாவது நான் அழைப்பது நான்,
 தந்தேன். இனிமநாம் நான் நித்தம் விண்ணைப்
 பத்தம் காணப்படுகிறது.

"தனித்துணை நீ நிற்க யான் தருக்
 கித்தலை யால் நடந்த
 வினைத்துணை யேனை வீடுதிகண்
 டாய்வினை யேனைய
 மனத்துணையினை என்னை வாழ்முத
 வேயெனைக் கொட்டில் வைப்பி
 திவனத்துணை யேனும் பொருண் துயர்
 ஆக்கவயின் திவ்வலையி"

நீத்தல் விண்ணப்பம் 39

எப்பினில் வைப்பி (கஷ்ட காலத்தில் உதவார்
 பொருள்) தளர்வுற்ற காலத்தில் எவ்வகச் சேம
 நீதியாய் தீருப்பவனை (கவாமிசித்பானாதர்
 உரை) (பக் 443) எனக்கு எப்பினில் வைப்பி
 எனக்கு திவனத்துணை காலத்தில் நீதியாய் தீருப்ப
 வனை (வரதராஜன் உரை 214)

தனி - ஒப்பிற்று, தனித்துணை - ஒப்பிற்றுணை.
 மனத்துணையினை - மனத்துய்யத்து துணையாய்
 இருப்பவனை

உறுதிப் பொருளையும், எழுவில் இறுதிப்
 பொருளையும், கொடுக்கும் பொருளையும் அழைத்த
 இறைவனின் தனிமைக் கவியிட வேண்டாம்
 என்று கேட்கும் திவனிண்ணாய் எய்கவாய்ப்
 பார்ப்போ என்ற மனப்பிராந்தியைத் தருகிறது.
 என்னாவற்றிலும் மேலும் இறுதியில் எல்லாரும்

செய்தல்: கருத்து: திருப்புகழ் 98 பத்திரிகள்
 செய்தல்: சந்திரன் நார்சன்
 ஒருவர் தனி பத்திரிகைகளைத் திரும்பி ஒன்று செய்து கொண்டு பொருள்களைத் தன் பணவர்களுள் ஒரு உதயம்
 குகுவலெல்லையால், உய்யும், திருவள்ளூர், வக்கிரப்பெயர் கருத்து: சேய்முறு துறக்க: உணர்வுகளால், இயைந்து.

கைவிடும் போது நம்மைத் தாங்களிக் கொள்வதும் அவனையென்ற உண்மையை உணர்த்துகின்ற இப்பாடலே.

ஆறாவது எத்தனைபோது எந்தர், மணிவாசகர் ஆரையோ தன் விடும். அடுத்த பாடலிலே "முத்தா உய்யன் முகவொளி நோக்கி முறுவல் நகை காண அதற்கு சால் ஆலைப்பட்டுள் கண்ணாய் தம்மானே" என்று பெரும்பெய்யமாகக் கேட்கிறார் சுவாமிகள். முன்னோர் பாட்டில் சீர்த்தால் ஒன்றும் போதுமே என்று கேட்டுள்ளார். நிராமனது எல்லா ஆழகையம் நயந்த வைதேயி முத்தி என்னையும் முறுவல் உண்டதே எனக் கூறும் பாவம் தம்பளின் கவிதா சமர்த்தியம்தான்.

எத்தனை நாடென் தீயிழ்ச் கிருக்கில் சின் தீய்பாழ்க்கை வைத்தாய் ஷங்காய் வானேர் அழிய மலர்ச்சேஷையானே முத்தா உய்யன் முகவொளி நோக்கி முறுவல் நகைகாண அதற்கு சால் ஆலைப்பட்டுள் கண்ணாய் தம்மானே"

ஆலைப்பற்று - 6

எய்ததேன். திணைத்துப் போனென். எனவே தின் தீய்வுலகில் வாழப்பட்டுள் எனவே உவது முகவொளியைக் கண்டு. அழியலை நினைபுள் சிரிப்பைக் காண வீரும்பினென் என்று இரந்து நீற்கும் சுவாமிகள் சால் ஆலைப்பட்டுள் கண்ணாய் (சால் - உரிச்சொல்) மீதவும் விருந்தினென் என்ற கருத்தையும் முன் வைக்கிறார். எய்ததேன் எனவே திப்பிறவியை முடிபுத்துக் கொண்டு வந்திள் சீரூ நகையொன்றே போதும். அதுவே ஜனந்தம் அளிக்கும் தரத்தது என்ற மருது கோள் இப்பாடல் மூலம் வெளிப்படுகிறது. இனிவரும் பாடல் பித்த பத்தில் உள்ளது.

"ஒப்புளக் கில்லா ஒருவனை துடியென் உள்ளத்துள் ஒளிக்கின்ற ஒளியே பெய்யுதம் அழியா வீரலி பெறுகு விழுமிய தளித்ததோர் அன்பு பெய்யுதற் கரிய செழுஞ்சுடர் முர்த்தி செல்வமே சிவபெரு மானே எய்யாதித் துண்ணைச் சிக்கெனப் பித்ததென் எங்கெழுந் தருளுவதெனியே"

பித்த பத்து 5

இளைப்பின் போது கவனமணையி் நிரவந் இறைவனே எய்ப்பில் வைப்பாய் துலம்பியிற்றான். எனபோச் மூன்றாவது பாடலிலே திணைத்துப் போவ திணையை உணர்த்தி இப்பாடலிலே உண்மை இருப்பற்றுயள்ளென். தின் யாலும் விடமாட்டுள். நீரும் விட்டுப் போக முடியாது என்ற இறுக்கத்தைப் போன்றோதும் தன் இளைத்த நிலையைபும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். எய்யாதி தாவது தனக்கோர் பற்றுக் கோரும் துன்றி திணைத்து மும். எனவே என்னை நீ அடி வெள்ளப்பாயக என்ற பாணியின் இப்பாடல் அவையத்துள்ளது. எனவே வருளுள் காப்பது நம் கடமை இதை வள்ளுநாளார்

எதிரதாக்காக்கும் அறிவிவார்ம்கில்லை அதிர் வருவதோர் தோய்" என்று பாடியுள்ளார். பாடல் எண் 429

பர்ட்டைய எழுதும் பாணகர்கள் தம்மை வதப்பு தோறும் நயார் பண்பிக் கொள்கிறார்கள். ஒளிப்பிக் போட்டியிற் பங்குநுறவோர் ஓபாத பயிற்றி செய்கிறார்கள்.

ஒரு கமக்காயன் விலை போ முன், சுள்ளை நடமுன் பண்படுத்ததல் பல கருமங்களைத் திட்டமிட்டு ஆய்ந்துகின்றான். பின் வருவதில் நீர் கட்டல், பற்றத்தத்தல் போன்றவற்றில் துக்கறை காட்டுகின்றான். பிழைகிகள் அழிக்காமல் பாது காக்கின்றான். இன்னவண்ணமே மனித வாழ்வுப் பல பறத்தற்கவையைக் கொண்டு பெற்றோர்ல் தக்கி வாழ்த்த நாம் பெற்றோரைத் தாங்க வேண்டியதும் நம் கடமை. இது பகையை எதிர்பாராத கடமை. திணையே எய்யா கருகிறது. எனவே நாம் மூத்த முதுமையடைமுன் தெரிக்காமல் பற்றுச் சித்தி என்கிறது நம் மயமம். எல்லா உணர்வுள் அடங்கி யொடுக்கும் போது அயலொர் திருப்புப் பாடிப் பயனில்லை. எனவே வேண்டியே நம் கருமம் முடித்துக் கொள்ளோம். கொள்ளுள்ள போதினிலே உலர்த்தியம் கொள்ளோம் என்ற கருத்தை மனதில் பதித்தல் நமக்கு நன்மை பயக்கும்.

If (a king) enjoys privately the things which he desires, the designs of his enemies will be useless. 430

உடையது விளம்பேல்

கண்ணனுர் காலலார் சகோதரர்கள். வசதி யான குடும்பத்தில் பிறந்து இருவரையும் பெற்றோர் ஆளுமையாக வளர்த்தார்கள். கண்ணன் பெற்றோர் வழிநடத்தலில் ஒருந் தாயகப்படுத்திய பெரியபுதலியில் இருந் தான். கமலகோண பரம்பரையக் குழப்பிக் கூடாறட்டியோடு சேர்ந்த பெற்றோருக் குடும்ப மலையையக் கொடுத்தது வந்தான்.

தாய் தந்தையர் தமது காலத்தில் பின்பு இருவருக்கும் ஒரேபலவு சொத்துக் கொடுத்தது ஒரேபலவு வாழ்வுப் புத்திரக் கூறினார்கள். பெற்றோர் மனறவில் பின்னர் கமலன் சொத்துக்களை விற்றுச் செல்லு செய்தான். நண்பர்களோடு சேர்ந்து கண் டாய் செல்லு செய்தான். கண்ணனும் கு இவை எல்லாம் கமலன் அளித்தது. தம்பியாறும் குப் பஸ்தலவை புத்தியழி அழியும் துவன் திறந்தவில்லை.

கண்ணனுடைய சொத்துக்கள். கையிலிட்ட பணம் எல்லாம் காலப்போக்கில் பெறுபடவாய் விட்டன. தம்பி வாழ்வையையப் பற்றித் தமன் தோழ் துக்கள் கண் ஒருநாளை காலன் விட்டிறகுப் பென்று அறிவரை கூறினான். அங்கு சென்ற சமயம் கமலன் மனைவி, பிள்ளைகள் யாரேறும் திறுத்தார்கள்.

தம்பிக்கு புத்தியழி அழிய கண்ணன் பாலத்தில் ஆளுமையை வந்தித்தக் கூறினான். கடைபடி செல்லு செய்தால் பிள்ளையன் பறப்பும்தும், வாழ்வையம்தும் பிறர் வசமாய் துவன் எதிர்பார்க்க வேண்டும். என்று சொன்னார். துவண்ணன் வார்த்தைகளை மதிப்பாத கமலன் எதிர்த்தப் பேசினான். அங்கு பெரிய வாய்த்தகராறு ஏற்பட்டுவிட்டது. இக்கோ பார் கமலன் கண்ணன் ம சொத்தின் மதிப்பு உ ளுக்குக் தெரியுமா? உ ளுக்குத் தனக்குத் ஒரேபலவு சொத்துத்தானே கின் தத்து. நீ அறிவரை அறிக்கத்துக் கொண்டு இருக்கிறாய். நானோ இன்று கோமலன்வரணாக்வி யெ ள்ளாக்கொ என் பிள்ளைகளுக்கொ ஒருநாளை ம ம தலிபுப் வேண்டியதில்லை. சகோதரன் வாழ்க்கை சீரழியக்கூடாது என்று தான் புத்தியழி சொல்ல வந் தேன் நீ என் அன்பை மதியாமல் எதிர்த்துப் பேசக் றாய். இனிமேல் உள் அணுவளில் நான் தலையிடப் போவழில்லை என்று கோபத்தோடும். கமலையோடும் திறும்பி விட்டான்.

Dr. Venkatesan

கண்ணன் விட்டிறகுப் பென்று து துதலாறாதுக் கூறியபோது உ ளுக்கள் தம்பிக்கு புத்திரக் கூறியது சரி. உ ளுக்கள் சொத்தின் பெருமையை என் கூறினார்கள்? எங்களிடம் எவ்வளவு இடும்பிறகு என்பதனை ஒரு போதும் வெளியிடக்கூடாது என்று பெரியபுதல் சொன்னார்கள் என்றான்.

அறிமொது கண்ணன் மனைவி பெரிபடி பெரிபடி எய்வகையில்லை. கமலன் அன்று ஒருநாள் ஒருநாள் கண்ணன் ம மனைவியார். ஒரு மகனும் ஏன்மக் கோலத்துடன் கண்ணன் விட்டிறகு வந்தார்கள். மமலும் குப் பாடாமலை. கட்டணம் கட்டுவதற்கும் மனைவின்லை. மகனோ ஏன்மபால் மமலுக்குத் தொ ந வதா, விடுவதா என்று யோசிக்கின்றான். உ ளுக்கள் உதவி யிடாததால் பிள்ளையன் பறத்திறவர்கள். பயற்று பயற்று கமலன் மலையி சேர்வான்.

நான் பஸ்து கைய புத்திர சொல்லியப் நீங்கள் என் இக்கைக் கொக்கில்லை. என்னிடம் இப்பொது உதவி செய்வதற்கு, வாழ்வில்லை தமரும் பஸ்து விஷ யங்களுக்கிது என் பணத்ததைச் செல்லு செய்து விட் டென் உ ளுக்கிபாகக் கூறினான் கண்ணன்.

"பெரியோர் தாக்கா கொடுக்க சொத்தை உ ளு கள் கெட்டித்தனத்தால் பஸ் மடவாய்க்கி விட்டதால் நீயும் தாழிசை பென்றீர்கள். இப்பிடி பணமில்லை என்று சொன்னால் தாங்கள் எப்படி நம்புவது? தாயின் அருகே நின்ற கமலனின் மயன் கண்ணையைப் பறத் தும் வேட்டான்.

தம்பியின் மகள் கூறிய வார்த்தைகளைக் கோ மண்ணன் மறுமறுபுப் தன்னிடம் போருள் இல்லை என்று மறுத்துக் கூற மடியவில்லை. தம்பி விட்டிறகுப் பென்று. தான் பொருளைப் பஸ்தமங்கல்கி விட்டதாகச் சொன்னதை சிறுவன் மூடாமல் வைத்திருக்கிறான் என்று புத்திர விட்டது அங்குக்கு உ ளுக் கொடுக்கத் தளிர வேறு வழி தேன்றான்லை.

"உடையது விளம்பேல்" என்று ஓளையைப்படி பெண்ணைத்தான். அன்று மலையையும் கொண்ணி என்பது கண்ணனுக்கு விளங்கியது. திறந்த வார்த்தை முற்றிலும் உண்மை என்பதை துவன் உணர்ந்து கொண்டான்.

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.....

சைவபூஷணம் தமிழ் விளக்கம்

70. சூரிய புஷண ஆகாசத்தில் தந்திரியம்புஷண, பிளெய்க்ஸுஷண, அம்மிமொரியன், துருபுஷண, சிவபூஷண என்னும் இந்த ஆறாய் நீத்தம்மயமாயகால் இவற்றுள் சூரியபூஷண முதலாவது செய்த வேண்டுகோறு, கோகநூரோத்தம என்னும் புறமயத்தில் ஆதிகந்த சிவபூஷணம் அங்காளக சூரியபூஷண செய்தாராயு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது வருமாறு:

சிவபூஷண செய்தற்குரிய இத்தையடைந்து ஆயவந்திலே கீழ்க்கு முடியைய ஜூழ்ந்து விடத் துர்ந்துகொண்டு சுகள்காணவு செய்து, பின்னர் தரியா ஓரங்கயந்திரங்கமால் சுகம்பாசுந் செய்து, துர்வனாங்கிபாங்கொடுத்து, சூரிய மூலமந்திரத்தைப் பத்தமுறை ஜபித்து, பின்னர் அரக்கியபாத்திர ஜலத்தைப் போக்கி, அந்தப் பாத்திரத்தைப் பத்தந்த்செய்து வைத்து, சூரிய மூல ஓரங்கயந்திரங்கமாலும், மூலமந்திரத்தாலும், சூரியபூஷணம் செய்து அரக்கியங்கற்பித்துப் பண்பை கோக வேதையைப் போல் கோகப்பாறாக குழை தளபதம் தரித்து, அஸ்திரமந்திரத்தால் சந்திரப் பங்கங்கைப் புரொஷித்துத் தண்டி பிங்கை, விளையகசாந்தமும், என்ஹுவிர்களைப் புசித்து அந்தக்தாமரைமீன் நுழுவில் பிரபுடி ஆசனம், சிவலாத் துண்டியாதம், கொண்டாயரை என்ஹு: ஜென்லிக் கெடுக்தாசனத்தைப் புஜித்து, கீழ்க்கு முதலாக எட்டும் கோபங்களில் தீப்தாழி ஒன்பது ய்வியைபிணை பாகாளத்தில் சர்வதோமயி அத்திபாமர் புஜித்து (முத்திகளையார்) அதனின்கு அரங்கமணம் புரிந்து, கஜேலைய மூத்தியைப் புரிந்து, ஜேண்டு மேத்திரங்கொடுத்து, போம கொஷம்தயத் துங்காராய சூரியனைத் தியாவிக் வேண்டுந், தியாவிக்வும் மூல வநுமாறு குந்தமம் போல் பிளந்த காந்தியைபுடைபவர்பயம், இரண்டு கண்டமையென வருமாறு ஒருமுதமுடைபவர்பயம் காணா மலரில் ஜூழ்க்கிரவர்பயம் வைதமைய்க் துமாண மலரும் அபமரும் ஜூது கைகில் வரும் தாயை மலந் தரித்துக் கொண்டுநுமாணர்பும், இடது பக்கத்தில் பிரபுஷைபு நுள் வசது பக்கத்தில் உமையு ஹம் கூடிவராமயம் இத்தகைச்சித்தூடல் மண்டலத்தையென வருமாறும், சிவ புறமயத்தகூர் சாகடி புறமயகூர் திபகாசு செய்த வேண்டுந், பின்னர் சூரிய மூலமந்திரத்தால் கரிபனை ஆவாஹுவம் பண்ணி நுரொதார்த்தியை கொடுத்து பிங்காருக்கிளர பதம் முத்திரையெனும் கொடுந்து ஹிருதயாழி பந்திரகளை நியாஸஞ் செய்து மல்கவாசுக என விண்ணப்பஞ் செய்து திருஷ ஹிமயம், வாகனாகிரன் பங்களையும் ஆடையையும் அவங்காணு செய்து, சூரிய மூலமந்திரத்தைப் புஜி பாந்தாவி சந்திர்த்தம் பின்னர் கோகாங்கயம்.

*தேவதேவதரியாயாசேஷ ஜபத் பிரதம மங்கள
அகிஷ்டம் ஸ்தாபிதோ பகீதியா யயா சூரபூகதபதே.*

என்று புஜித்து ஓரங்களக்குத் தேவா முத்திரை கோவிஷாண முத்திரை திராசின் முத்திரை கொடுத்துப் பின்னர் கோகாத் ஆவாஹுவது செய்து நாண்காரமுத்திரை கொடுத்துப் பின்னர் வேதவேத்திய முதலாவதை வாராபித்துத் தோத்திராத் செய்து வேண்டுகோள் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு, பின்னர் புஷண செய்த இடத்தில் சூரியன் முதலாக பராஹகரக்கிபால் கொடுத்துப் புஷணம் முடித்துத் தேவாள் உண்டு கரளை அவநடைபு ஆசனமுத்தி மூலமகளிலே புஜித்துச் சூரிய நுலேகைகளைச் சமர்ப்பித்து அந்தப் புஜாடலையைத் தநிப்படி பிராந்திரகைத் தேவாள் உண்டு கரளை உத்தபபணத் செய்து சூரிய புஜாருகிபங்களையும் உத்தபபணத் செய்து இவ்வறு சூரிய புஷணம் ஒன்பதா நானூர், ஒவ்வொரு காசம் செய்து, ஜூது சூரிய புஷணயின் முறைமையாதர்.

(70, 71, 72, 73)

74. பரவசிக்ராயகரான தரியமகேசுவரண ப பிரஸாதத்தினால் ஆத்மாந்தய சிவபூஷணயில் மூல கொல்லாருகின்றது. அது வருமாறு: சூரிய புஷணயாவது சிவபூஷணம் அங்காளகமால் செய்த ராதி உண்டாக்தர் என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆகையால் முன்சொன்னவறு சூரிய புஷண செய்து

முடித்துப் பின்னர் சூரியபாலசனையில் நின்றதி நிரித்தாசு ரீனவும் ஆரமணஞ்செய்து, நியமஞ்செய்து, விபுக்ஷை நிரோடு வேர்த்தாவது அல்லது சேராமலாவது நெற்றியில் தரித்துக் கொண்டு வாகுக் முயலாக விழுந்து பிரளவத்தால் சாபவையர்க்கியிங் கற்பித்து, எழுந்திருந்து அங்கியியல்வைய ஜீடகுகையின் வைத்துக் கொண்டு, மூலமுத்துக்கு கொள்போ வந்து நின்று, கிழக்குக் துறாரம், நெற்றத்துவாரம், மேற்குத்துவாரங்களின் சாபவையர்க்கியியத்துவால் துண்தீர மந்திரத்திரோடு பெறாபதித்துவம் துவார பூஜை செய்து, விநாயகர், வரலம்பதி, மகாலக்ஷ்மீ, நந்தி, கங்கைய, மயாமாளி, மழலை, இளர்களைப் பூசியது பூயி, ஆபாயம், கலர்க்கார் வல்லும் முயற்சிவாலும் உணர் துறம் விக்கிவையவணாய் போக்கி, உள்வே மந்திரம், திரும்பி நின்று, கிழி மடியில் அஸ்திர துவாரபாலகரைப் பூச்த்து, காமாணுவில் வலமிடமாக மாளத்தகற்பிவாவத்துவலே விமலாபநா: சுபாகனே நம: என்று உபசரித்துப் பூஜாமண்டபத்தின்: ரிஷபத்தையும், நிருதிதிக்கின் வானது பிரயாவையயும் பூஜித்துச் சிவ பூஜாஸ்துளத்தில் மலத்தோல் முதலான ஆசனத்தில் வடக்கு முகமாக இருந்து அள்ளி த்தில் சாபவையர்க்கியியத்தை வைத்து, சிநக்கே வந்து பிழத்து முகமாக இருந்து வலிவான சப்தமாக நந்திகேசுவரரைப் பூச்த்து அஸ்திரப் பிரகாரம், கலவான வலம்பலம் பரிசுத்திபாணத் செய்து பூசுபத்தி பவண வேண்டும், பின்னர் அந்தரி யாடகு செய்து எந்தானகற்பி செய்து, விசேஷாரம்யம்பித்து, வடக்கிங்கனான பாசுபமும் வயிழை மந்திரங்களால் ஆவாவம், நிரோடற்க்கியியம் வல்லும் இளைகனையார் கற்பித்து பங்கவல்வியம், மஞ்சாரிதரும் பந்தித்துத் திரவிப கற்பிவெய்து தவ்ணுடைய ஆசனத்திலே சிவாசனவர், தன் னுடைய தேசுக்கத்தில் விவடித்தியும் பூஜித்துச் சந்தளக்கால் நெற்றியில் திவமமிட்டு, சிரசிலே பஞ்சபந்தை வைத்து சினோஹம் என்று பாசனனை செய்து ஆபாயத்தி செய்து, பின்னர் மந்திர பத்தி செய்ய வேண்டும்.

மந்திரகத்தி வநயாயு: பூவமந்திரத்தைத் துவாதசுந்த மவவாயவும் பஞ்சப் பிரம் மந்திராவணாய் பிரயமந்திரமவாவாகவும், ஸா ந்கமந்திரங்களை விபுஜல்தாவாயளவாகவும் மூன்று மத்தியை ஜிரணி மாதத்தை ஒரு மந்திரைப் பிரயாரம் முலையே ப்றதம், தீர்க்கம், வரலம்பலக உச சர்க்கல் யந்திரமத்தியாகும், பின்னர் இருதயத்தின் வைத்து ஆந்தலி செய்யும் கவணை விடுவது சல பிராசாதாகாசுப மொ: கத்தின் முன் பங்கத்தில் பிரதத்தனைப் பூஜித்து ஆபாயத்தை செய்து மொ: கக் மேயிலைத் திறந்து பரிவார தேவதைகளை அந்தத்து மெனங்கனிலே எழுந்தருளப் செய்து பூஜித்து, எந்திரவேலியையில் பரிவட்டம் அமைத்து, அகனமேல் ஷடுத்துசனம் பூஜித்து மெய்க மேயிலினின்றும் சிவலிங்கப் பெருமானை இரண்டு வையகளாலும் எழுந்தருளச் செய்து, தரித்தருந்த பரிவட்டத்தானே எந்தானவே திவையிலெழுந்தருளச் செய்து, பரிவட்டத்தை முற்றும் நீக்கிப் சிவையயந்திர யந்திரத்தால் பழைய பூஜாபாக ஒரு புய்குத்தாத்தி, ஜந்து திரவமடிவிலும் போயியானவன் மூலமந்திரத்தால் சாபவையர்க்கியியத்தை சாசன முதலாகக் கொடுத்து, இந்த அவசரத்தில் தரிவன்னமாதல் திவ்வயகடிய பொருளாதல், வந்த உவ்வனத் தோடு கூடிய பம்பைப் பாலமல், தாய்பூமாதல் காதலேசுபம் செய்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் மணிமடித்து சிவமந்திரத்தினால் தூபமும், தேத்திர மந்திரத்தால் திபமும் சம்பிபித்து ஜந்து திரவமடிவிலும் கட்டை விரல் முதலைய சத்திரிவோஜாத முதலான மந்திரங் களை நிபாசித்து வடவலவிரல் அணர்விரல்களின் பூனியினால் ஒரு புஷ்பம் எடுத்து அங்குஷ்ட ஆபாயிகா மந்திரங்களினாலும், இருதய மந்திரத்தாலும் நிருமணவிபகங்கக் கழித்து, மேற்குறிய பஞ்சபந்தை இருதய மந்திரத்தினால் திரவமடியில் மீது சாத்திப் வண்டெவர நிமித்தமாக ஒரு யாத்திரத்தில் சாசன திக்கில் ஜெதய மந்திரத்தால் நிருமணிய பஞ்சபங்கவண வைத்துக் கையைச் சுத்தத் செய்து அஸ்திர மந்திரத்தால் சிவ லிங்கத்தையும், பாசுபதாஸ்திர மந்திரத் தால் ஆடிவையா னையுத் அரிஷெகத் செய்து அதன் பின்னர் கெண்டிபுள்ள ஜலக்கால் ஜெதய யந்திரத் தோடு அரிஷெகவஞ் செய்து, இது லிங்க கத்தியாய்.

அகனினிவர்க் கவச மந்திரத்தால் துச்சுரிவிலும் யாத்திரி மீளவும் எந்தாத வேடிவையிலெழுந்தருளச் செய்து, ஜெதய மந்திரக்கால் கத்திரவ ஆபிஷேகத் செய்து, மீளவும் ஷடுதநாசனம் பூஜித்து, சிவாசனமும் சிவமந்திரத்தியையும் பூஜித்து, மூல மந்திரத்தால் ஆவாஹனம் செய்து வயபயம், ஸந்திரானம், ஸந்திரோதனம் செய்து, நேத்திர மந்திரம் நிவகிய ஜெதய முதலிய ஜந்து மந்திரங்களாலும் அரிசித்து, தேஜுமத்தினு கொடுத்து அஷ்ட பஞ்சமர்ச்சனையுடன் தூபதீபம் வயர்ப்பித்துப் பின்னர் இருதய மந்திரத்தால் ஆபிஷேகத் செய்து, கலச மந்திரத்தால் வஸ்திரங் கொண்டு ஈரத்தை மறற்றி ஒரு பஞ்சபந்தி வாசனா தைவாணசிய வண்டவைய் கப்பு சத்தி

பொலாத மந்திரத்தால் மந்திரிக்கது, அந்த மந்திரத்தால் மாயவளிச் செய்து, இரதய மந்திரத்தால் வக்ஷணை அபிஷேகம் செய்யு, மந்திரியொலாத மந்திரத்தால் தெல்லிமயவளிமும், ளொத்தெவ மந்திரத்தால் மந்திரி காப்பும் அபிஷேகஞ் செய்ய பின்னர் இரதய மந்திரத்தால் வக்ஷணை அபிஷேகஞ்செய்யு, ளொலத்திரத்தால் மந்திரகல் பாயிஷேகமும் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களால் தனித்தனியே பஞ்சமயிரிதும், பால், தயீர் அபிஷேகமும், ஜீரதய மந்திரத்தால் தேங்காய்த்திரநவல், வாலாபிதும், மாய்ப்பு அபிஷேகமும் செய்து பின்னர் இரதய மந்திரத்தால் ஜல அபிஷேகஞ் செய்ய, அதன் பின்னர் நாரத்தம் பழுச்சா), ளெயிச்சம்பழச்சா), தாங்கத்தம்பழுச்சா), யொவந்தி பழச்சா) ளன்னம் ஜலவயவள அபிஷேகஞ் செய்து சத்தஜல அபிஷேகஞ் செய்ய, அதன் பின்னர் ஆதீமார்த்த மூர்த்திக்கு கவனமபிஷேகம் செய்யவளமென்று மதுபாசம் வசனம்முத்தலால் வண்ணபிஷேகஞ் செய்து, தாபுப ளைவேத்தியம் சமர்ப்பித்து, சத்தஜல அபிஷேகஞ் செய்து, பின்னர் சத்தலகமெழும்பு, துக்குமக்குழும்பு சாத்தி அபதிப ளைவேத்தியம் சமர்ப்பித்து ஜல மந்திரம் பஞ்சப்பிரம மந்திரம், ளொங்க மந்திரம் பதமந்திரங்களால் சத்தஜல மால் சத்த ஜல அபிஷேகஞ் செய்து, சத்தமவள வெவ்வள வஸ்திரம்மயவாண்டு களச மந்திரத் தால் திருவெய்யாண்ட சாத்தின் திருமுடியில் ஒரு முஷ்பஞ்சாதக் மந்திரி பித்தின் மேல் வடகீகே கோழியியம் ளுறந்தருளச் செய்து, பின்னர் வாயு கோணத்தில் தெற்று முடியாக விநயவளமும் அளநுக்குக் கிருக்குமாய ளுலெட்டமயிபபும் சசான மேலுறகல் மெந்த முகமாக சத்த குரவர்கலையம், பூஜிக்கு சத்தியாதிகயத் பரியந்தம் சீவாசனத்தைப் பூஜிக்கும் முறையில் மயாஷேகரண ம கிர்ப்பிடத்திற்கும் மிராமல் காரணமும், அண்ணெல் அதுள சத்தியையும் அதன்மேல் அண்ணெலமும், அளந்தரையும் பூஜித்து பதமயிபத்தின் மால்மயில் அண்ணி திக்கு முகமாக தர்ம ளுள வஸ்திரம் ஜலவளிபங்களால் பூஜித்தும் மீழும்பு முகமாக நான்து திக் கிலும் அதுமம், அதுத்தலம், அலைராக்கம்பம், அலைவளிபங்களால் பூஜித்துப் பித்தின் கிர நகுத்திக்கில் அதச்சலமும் மீத்தின் மேல் ளுர்த்தவச்சலமும் அர்ச்சித்தம் பிடத்தில் மத்தம், மீதம், அங்குளம், நாளம், முதுளம், வண்டகவளம், ம பக்கிரத்தி, மதுவாயிரத்தி, மயவ தளங்கள் கேசரங்கள், கர்ணியை, மீதம் ளன்னம் இவைகளை அர்ச்சித்து ளும் ளுளம் பதமயநயம் ளன்று பதமபுலையர்ச்சிக்குப் பதமமுத்திரை யெடுத்தது, ளந்திராசனம் பூஜிக்குப் பின்னர்க் கோரல் மலிலே மிரமல் முகமாக வளம் சியேஷ்டை, யொவந்தி காளி, கலையிரணி, பவளியரணி, பவளிர்மதனி, ளர்வபுத்தயம் ளன்னம் ளந்திச் சத்தியலையும், கர்ணிகையின் சயாவத்தில் மயோவ்வணி சத்தியையும் பூஜித்து தனத்தின் பூன் ளா த்தின் சூரிய மண் ளத்தையும், அதற் சத்தியபாஸ பிரயலயையும் பூஜிக்கு, பின்பு கோர பூவியின் ளா த்தின் சோம மண்டலத்தையும் அதுவந்திபிபான விண்ணலையும் பூஜித்து கர்ணிகை நண்பின் ளா த்தின் அக்கனி மண்ட ளத்தையும் அதுவந்திபிபான நுக்திரலையும் பூஜித்து கர்ணிகையின் மத்தியில் மந்திரி மண் ளத்தையும் அதற்கத்தியபாஸ சவவளவள விண்ணலையும் பூஜித்து, அதன்மேல் சீவா சனத்தில் ஆதாய சத்தி முதல் அலைசாசனம் ளளர அண்ணெலவந்தையும் அதன் மேல் ளுத்த வச்சலம் ளளர சிவராசனத்தையும், அதன்மேல் மயோவ்வணத்தையும், கர்ணிகையலு பத்திர சனத்தையும், கர்ணிகையில் விவலாசனத்தையும் இவ்வாறு அண்ணெலவளம், சிவராசனம், மயோவ்வளம், பதமயவளம், விவலாசனம் ளன்னம் பதமயவளமயவளம், சிவாசன அந்நூர்க்கையயத் தியாளித்தும் பூஜித்துப் பியாவலத்தின் மீது தண்டகாரமான ஜேதமய சீவா மூர்த்தியை மீருஷ்டகர்ணமாகத் தண்டபங்கந் பாசம், முண்டபங்கிரிபாசம், பூகண்டமுபாசம், ஆவாபிபாசம், முப்பத்தெட்டுக் கலாபிபாசம், ளந்திரகா நியாசம் செய்து பூஜிக்கலாம்.

பின்னர் வித்தியாதேகத்தையும் பூஜிக்காரணம் வருமாறு: பூரியு கவளிகம், வாதலமுதல் ம விவாமவளில் ம ளள விஷ்பங்களால் மருமய் அளநுள்ள சாரமாகச் சதுண்டிதியாவளகிய சதா சிவத்திபாசம் கூறுபந்தியெழு, வவளமெலில் கோதிர்பு, ளர்ணமவா தீருயேவியாசனம், பதுவளவளத்தில் மயுந்தருவியிடுவியாசனம், இந்து முகமும், பத்தும் பழமும், ளவ்வொரு முகத்திலும் ளுண்டு களகளும் ஜீவியவ்வளவள திருக்காங்களும் திருவடிமலும், வவளக்கத்திற் குலமும், மேபரியும், வாலும், தளிகளும், அபயமுத்திரையும், இ மயக்கத்தில் அக்கினியும், பாகுளம், கண்டையும், சர்ப்பமும், அங்குசமும் தீர்த்திக் யொண்டெழுந்தருள்பிரிடுப்பதாகவும் வெவ்வள, யொண்மை, கருமை, மெய்யபிவளமள ம சசான முதலிய ளுத்து முக சதா சீவரு ளடய தீருமெலிபாத தியானஞ் செய்து பூஷ்பாஞ்சலீயினால் வித்தியாதேகத்தையும் பூஜிக்க வேண்டுமென்க.

பின்னர், சாான முதலிய ஜந்து முகங்களுக்கும் மூன்று நேத்திரக்கூறீக்யம், மூலயந்திரத்தால் சிவலாை அடியாறுவந்தி செய்து, ஆலாங்கைநர்க்கியங் கொடுத்தும் பிராணா பிரதிஷ்ட மந்திரத்தை ஒருமுறை உட்படித்து, பின்னர் ஸ்தாபன, சந்திப்பை, நிரோதலஞ் செய்து, நிரோகாரக்கியங் கொடுத்தது, விபூதி தாராளஞ் செய்து மட்டு என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய அண்தி மந்திரத்தால் காலையண்டிமை முத்திரையும், வாமதேவ மந்திரத்தால் விவெமுத்திரையும், இரதய மந்திரத்தால் நாலண்டிமு முத்திரையும் கொடுத்து, கவசமந்திரத்தால் அகதண வங் செய்து, சாான முதலிய மந்திரங்களை நியமஞ் செய்து, ஷடங்கமந்திரங்களையும் நிராகஞ் செய்ய மூலயந்திரத்தால் வகத்தஞ் செய்து, மேஷமுத்திரை மகா முத்திரையைந் கொடுத்த மூல யந்திரத்தால் ஒரு புஷ்பஞ்சாத்தி, சாான முதலிய சந்திரமந்திரங்களின் துணைகளைத் தியானித்து காலையிவையஞ் செய்து, இருதயத்தின் அந்தஸிமர ள் நல்வரவாழக வள விஞ்ஞாபித்தி, குருந்தாய் நல்வரவென்று கவாய் திருவாய் மலர்ந்தருளினதாகப் பாவித்துப் பின்னர்,

(இதன் பொருள்) எல்லாவுகைத்திரும் மாதவாை ஸ்வாயினி! புனஜமுடிமர் கரை கிருவாயோடு இத்த விங்குக்கில் சாந்தித்தியஞ் செய்ய வேண்டும் என்பதாம். இவ்வாறு விஞ்ஞாபித்து, ஸ்வாகதார்க்கியங் கொடுத்து, இந்தச் சமயத்தில் மந்திரமும் முத்திரையும், பாத்தி மகாணாநர்க்கியமும் கொடுத்து, புஷ்பம், அருத, அக்ஷரங்களைச் சாத்திப் தூபத்திற் சமர்ப்பித்துப் பாத்திரை கொடுத்துச் சுத்தாய்வேதம் செய்யப் பெற்று இ துணைகரியள்ள அடியிலை விரலால் லீங்க நி துணைப் பரிசீத்துக் கொண்டு வலக்கையால் ஒரு புஷ்பஞ்சாத்தி மூன் சாத்தியடுத்த புஷ்பத்தை நீக்கிக் கையைச் சுத்தஞ்செய்து, பின்னர் கெண்டி ஜலத்தால் கிருவாயை யினகத் விசேஷரக்கிய ஜலபிந்துவை ஒரு புஷ்பத்தால் கிருமுடிவில் மூலயத்து, சுத்த வஸ்திரத்தால் துணைத்து, மந்திரயிலைமல் ஒரு புஷ்பமும், மந்திரத்தொடு கடிய புஷ்பமும் சாத்திப் பின்னர் திடதுணைகைய விட்டுச் சீந்து விபூதி தாராளஞ் செய்து, மூலாயினேகத்தின் முடிவில் அடியைப் பர்யலால் மூலயமத்தையும் உவ்லுத்துக்குச் சமர்த்தாயிருக்கின்றாதலின், அக்காலத்தில் மூலயெத்தியஞ் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இல்லையாயின், பூஜிப்பவனுடைய ஆயுள், லிரியார், பலர் எல்லாயிலைமலை உட்கொண்டு விடுவா என்று சொல்லப்படுவதால் மந்திரத்தொடு கடிய அணைக்கை விவரவில் நிரேஷித்து, அடியைநர்க்கியம மந்திரமர்க்கியங் கொடுத்து, வாமதேவ மந்திரத்தால் கிவாயான இரண்டு வஸ்திரமும் இருதய மந்திரத்தால் வரவா உபவீதமும் தரித்து, கஸ்தார் முதலான வரவா திரவியங்களைப் பூசி பண்டு பச்சைக் கழ்ப்புரங்கலத்த சந்தனஞ் சாத்தி, கோளக முதலிய திவயா ரணமும் லாசனைபள்ள புஷ்பங்களுஞ் சாத்தி, மூன்று மத்துவங்களைப் புஷ்பஞ்சுசன் சாத்தி, இண்டை மானை முதலியவற்றால் அலங்கரித்து, இவ்வாறு சமர்ப்புரத்தியை நன்றாகப் பாவனை செய்து, பின்னர் அஸ்திரமந்திரத்தால் மணியடித்து, சிவாயந்திரத்தால் தூபமும் நேத்திரமந்திரத்தால் தீமும் கிருமுடிவிருத்து தீரு வடிவரையும், திருவடிபிவிருது கிரு முடிவரையும் மாற்றிச் சமர்ப்பித்துப் பின்னர் அலாணாந் கியங்கொடுத்து, மனோரத முத்திரை கொடுத்து மூல் மந்திரத்தால் ஒரு புஷ்பஞ்சாத்தி லயங்கல் பூஜிக்கவும், பின்னர் லோகாங்கல் பூஜிக்கு முறை வருமாறு:

பய்மத்தின் சாானதளத்தில் சாானத்தையும், சிழுகுத்த தளத்தில், சந்திரவெத்தியையும், தெற்குத் தளத்தில் அடியாறுத்தையும் வடக்குத் தளத்தில் வாமதேகத்தைமும், மேற்குத் தளத்தில் சந்திரியோஜுபதத்தைமும், மீளவும் சாானதளத்தில் நேத்திரத்தையும், அங்கினி தளத்தில் இரு தயத்தையும், மீளவும் சாானதளத்தில் சிரவையும், நிருதிதளத்தில் சினைகையமும், வாயுதளத்தில் கவர்த்தையம், கிழக்கு முதல் நான்கு தளத்தில் அஸ்திரத்தையும் அந்நந்த மந்திரங்களினால் தியானித்து, இவ்வாறு அங்கம், பிரத்தியங்கம், சாங்கம், உபாங்கமாகச் சீவனைப் பூஜித்துப் பின்னர் சாானாதி (ஞ்சாநிராமங்களுக்கத் மேஷமுத்திரை, பத்யமுத்திரை, தீரிசுலமுத்திரை, மகரமுத்திரை, சீருக் முத்திரையும், அக்கங்களுக்க நால்கார முத்திரையும் இருதயயந்திரத்தாற் கொடுத்து, பரீகரணஞ் செய்து லொளாடி என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய மூலயந்திரத்தால் ஒருமுறை புஷ்பஞ்சுசுப்பி ல் மகரமுத்திரை கொடுத்து பாவனைசெய்து, அங்காவயி பாவலையுடன் நம்முடத் தியானஞ் செய்து இந்த சமயத்தில் மகாணுலேதாம்.

நினைவிற் கொள்வதற்கு

சுபானு கார்த்திகை

01	17-10-2003	திங்கட்கிழமை	மாதப்பிறப்பு, 1ம் சோமவாரம்
03	19-10-2003	புதன்கிழமை	மெய்ப்பொருளார் குருபுஜை
04	20-10-2003	வியாழக்கிழமை	ஆனாயர் குருபுஜை
05	21-10-2003	வெள்ளிக்கிழமை	பிரதோஷ விரதம்
07	23-10-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	அமாவாசை விரதம்
08	24-10-2003	திங்கட்கிழமை	2ம் சோமவாரம்
10	26-10-2003	புதன்கிழமை	மூர்க்கர் குருபுஜை
11	27-10-2003	வியாழக்கிழமை	சதுர்த்தி விரதம், சிறப்புலியார் குருபுஜை
13	29-10-2003	சனிக்கிழமை	ஷஷ்டி விரதம்
15	01-11-2003	திங்கட்கிழமை	3ம் சோமவாரம்
20	06-11-2003	சனிக்கிழமை	சனிப்பிரதோஷ விரதம்
21	07-11-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	திருக்கார்த்திகை விரதம், குமாரலய தீபம், கணம் புல்லர் குருபுஜை
22	08-11-2003	திங்கட்கிழமை	4ம் சோமவாரம், புரணை விரதம், சர்வாலயதீபம், வீடுகளில்தீபம், விஷ்ணுவாலயதீபம்
23	09-11-2003	செவ்வாய்கிழமை	விநாயக விரதாரம்பம்
26	12-11-2003	வெள்ளிக்கிழமை	சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம்
28	14-11-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	ஆறுமுகநாவலர் குருபுஜை
29	15-11-2003	திங்கட்கிழமை	5ம் சோமவாரம்

புத்தக விநியோகம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

திருவாசகம் வெளிவந்துள்ளது.

நீண்டகாலப் பாவனைக்கு ஏற்றவண்ணம் பிளாஸ்டிக் கவரூடன் கூடிய திருவாசகம் விற்பனைக்கு உண்டு. பிரதி ஒன்றின் விலை ரூபா 150/- மட்டுமே. மொத்தக் கொள்வனவிற்குக் கழிவு உண்டு.

* விதையை வெல்வது எப்படி?

* திருவருட்பயன் - முலமும் உரையும்

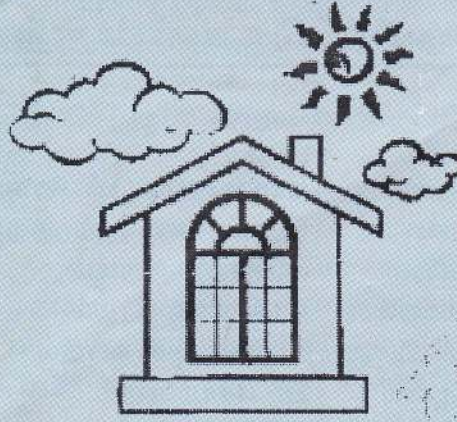
ஆகிய நூல்களும் விற்பனைக்கு உண்டு.

கிடைக்கும் இடம்: சைவநீதி 195, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு-13.

எங்களிடம் ஐம்பொன், வெள்ளி, பஞ்சலோகம் வார்ப்பு வீக்கிரகங்கள், வீட்டுப்பூசைப் பொருட்கள், கலைநயம் மிக்க சீலா வீக்கிரகங்கள், கோபுரக்கலசங்கள், பட்டுக்குடைகள், கும்பக்குடைகள், சந்திரவட்ட, பூச்சக்கரக் குடைகள், ஆலவட்டம், சுருட்டி மகர தோரணம், திரைச்சீலைகள், வெள்ளி, முத்து, கிரீடங்கள், வாக மாலை மற்றும் மின்சார மங்கள வாத்தியங்கள், இந்திய கலைத்திறம் படைத்த குத்துவிளக்குகள், வீட்டு அலங்காரப் பொருட்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலைபாரசீ

23/1, விவேகானந்த மேடு, கொழும்பு-13. தொ.பே: 478885

GeDora

Dream has Come True

EXPRESS SERVICE

Housing Loans

Within

24 BUSINESS

Hours

Hot Line / Fax: 01 2573510

